

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 125, ЧИСЛО 7, П'ЯТНИЦЯ, 16 ЛЮТОГО 2018 РОКУ

1893

Vol. 125, No. 7, FRIDAY, FEBRUARY 16, 2018

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Україна у вогні

Петро Часто

„Україна в огні“ – це назва кіноповісти Олександра Довженка, вражаючого за художньою силою твору, котрий так і не став кінофільмом, бо Сталіна обурило у ньому український патріотизм геніального автора і його вірність життєвій правді. А правда полягала в тім, що головне бойовисько Другої світової війни, найбільші і найстрашніші битви її припали на українську землю, на українську людину. На тлі великої родини Лавріна Запорожця і його п'ятьох синів, що йдуть воювати зі смертельним ворогом свого народу, О. Довженко відкриває перед нами протилежні внутрішні засади своїх героїв і антигероїв. Як по-сьогоднішньому звучать ці слова, як неможливо не впізнати в них нинішню ситуацію в Україні:

„...Все віддали. Все до останньої нитки. Поквиталися з життям, з війною, з ворогами на всю силу. Не мудрували, не ховалися по резервах і тилах... Не видушували з малих своїх талантів великої користі, ...не любили виставлятися напоказ ні в цілому вигляді, ні в пораненому, ні в яких доблестях...“

А на супротивному боці – душевно і розумово травмовані сталінським режимом люди, котрі ще вчора користалися свої привілейованим становищем, а нині, замість захищати батьківщину, втікають у глибокий тил:

„...Пролітали вантажні машини різних снабів, воєнторгів, управлінь, поставчань. Холодні, злі шофери, здавалось, не бачили нічого на дорозі. Не бачили й пасажери. Чимало серед них було нікчемних людей, позбавлених глибокого розуміння народної трагедії. Недорозвиненість звичайних людських відносин, скука формалізму, відомственна байдужість чи просто відсутність людської уяви і тупий егоїзм котили їх на державних гумових колесах мимо поранених...“

Не краще виглядають в художника й ті, що залишалися на місці, – пряма аналогія з сьогодинішнім Донбасом і його мешканцями! – затулившись вуха й заплочивши очі на реальність і відмовившись від вибору:

„...У грізну велику годину життя свого народу не вистачило у них ні розуму, ні великості душі... Звиклі до типової безвідповідальності, позбавлені знання урочистої заборони і святості закликів, м'яві їх натури не піднялися до висот розуміння ходу історії, що кликала їх до велетенського бою, до надзвичайного. І ніхто не став їм у пригоді з славних прадідів історії, великих воїнів, бо не вчили їх історії. Не помогли їм близькі рідні герої революції, бо не шанували їх пам'ять у селі. Серед перших ударів долі загубили вони присягу свою, бо слово „священна“ не дзвеніло в їх серцях урочистим дзвоном. Вони були духовно беззбройні, наївні й короткозорі...“

„...Димом сходили обрії. Вогняні вали з громом і гуркотом не один раз перекочувалися із сходу на захід і з заходу на схід...“

(Закінчення на стор. 14)

Відкрито Зимові Олімпійські Ігри

Збірна олімпійська команда України на відкритті XXIII Зимових Олімпійських Ігор у Пхьончхані. (Фото: НОК України)

ПХЬОНЧХАН, Корея. – 9 лютого відбулася церемонія відкриття XXIII Зимових Олімпійських ігор у Пхьончхані. Під час яскравих урочистостей на 35-тисячній арені Олімпійського стадіону було піднято олімпійський прапор та запалено вогонь. Церемонія відкриття повністю відповідала філософії та духові сучасної Кореї

у поєднанні традицій та сучасних технологій. Олімпійські ігри триватимуть до 25 лютого.

Україну на Олімпіаді представляють 33 спортсмени у дев'яти з 15 видів спорту: біатлоні, фігурному ковзанні, санному спорті, лещетар-

(Закінчення на стор. 4)

Захоплення Криму готувалось із 2010 року: нові свідчення у справі Януковича

Яна Полянська,
Радіо Свобода

КИЇВ. – Розгляд справи за звинуваченням у державній зраді колишнього президента Віктора Януковича відкриває обставини, за яких Росія вторглась у Крим та розхитала ситуацію на Донбасі. Оболонський суд 7 лютого допитав трьох свідків, які у 2014 році мали керівні посади: колишнього виконувача обов'язків Міністра оборони Ігоря Тенюха, колишнього голову Служби безпеки України (СБУ) Валентина Наливайченка та радника Постійного представника України при ООН Андрія Цимбалюка. Свідки переконані, що В. Янукович знав про плани Росії анексувати Крим і сприяв цьому.

Тактика адвокатів В. Януковича не змінюється: вони вимагають самовідводу суддів Оболонського суду, вказуючи на те, що президент утік із країни, адже його життю загрожували і покладають відповідальність за смерті на Майдані й події після них на чинну владу.

Першим свідком на засіданні 7 лютого виступав А. Цимбалюк. Він заявив, що лист В. Януковича до

Президента Росії Володимира Путіна про введення військ в Україну Росія використовувала в Раді Безпеки ООН для легітимізації свого вторгнення. І саме для цього представники Росії скликали 3 березня 2014 року засідання Ради Безпеки ООН, сказав А. Цимбалюк. Після цього Секретаріат ООН передав українській делегації текст листа В. Януковича та його фотокопію з підписом автора.

Про ролі В. Януковича в анексії Криму і контррозвідку говорив В. Наливайченко. На його думку, колишній президент сприяв вторгненню Росії до Криму з 2010 року. Зокрема, у той період відновили розірвані раніше угоди з Федеральною службою безпеки (ФСБ) Росії і повернули її агентів до України.

А в період Революції Гідності В. Янукович співпрацював з групами високопоставлених російських офіцерів і генералів ФСБ Росії, які приїжджали до Києва і працювали на антитерористичному полігоні СБУ. В. Наливайченко також розповів, що відразу після Революції Гідності, коли його обрали головою СБУ, відомство стояло майже

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Лікарів не пустили до в'язня

КИЇВ. – 8 лютого Міністерство закордонних справ (МЗС) України висловило рішучий протест у зв'язку з черговою відмовою Російської Федерації допустити українських лікарів до незаконно утримуваного в Росії Павла Гриба, а також ігноруванням численних звернень Генерального консульства України в Ростові-на-Дону з приводу отримання актуальної інформації про стан його здоров'я. Погіршення стану здоров'я П. Гриба в закладі тримання та ненадання медичної допомоги розцінено як форму тиску на нього задля одержання необхідних слідству свідчень. МЗС України закликала міжнародних партнерів посилити дипломатичний тиск на Російську Федерацію і виступити на захист життя, безпеки та прав громадян України, які незаконно утримуються на території Росії. (МЗС України)

■ Порошенко готовий до обміну

КИЇВ. – 12 лютого Президент України Петро Порошенко заявив, що готовий випустити російських солдатів в обмін на журналіста Романа Сущенка. „Вчора був день народження відомого журналіста Романа Сущенка. Ми готові випустити російських солдатів, які прийшли в мою країну у ролі вбивць, в обмін на звільнення Сущенка, – сказав він. – Незабаром мине чотири роки перебування в російському полоні режисера Олега Сенцова з Криму, багатьох кримських татар і ми хочемо повернути їх“. 24 січня Московський міський суд продовжив до 30 березня арешт Р. Сущенка, якого звинувачують у шпигунстві. Р. Сущенка з 2010 року працював кореспондентом „Укрінформу“ у Франції, 30 вересня 2016 року його затримали у Москві, куди він прибув у приватній справі. („Українська правда“)

■ Помер Мирослав Попович

КИЇВ. – 9 лютого на 88-му році життя помер академік, директор Інституту філософії ім. Григорія Сковороди Національної Академії Наук України Мирослав Попович. Заслужений діяч науки і техніки України, доктор філософських наук, професор М. Попович народився 12 квітня 1930 року в Житомирі, закінчив філософський факультет Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, працював директором школи і вчителем історії на Тернопільщині. Після трьох років вчителювання вступив до аспірантури в Інституті філософії ім. Г. Сковороди НАН України, де працював все життя, а у 2001 році став його директором. (BBC)

■ Присуджено Шевченківську премію

КИЇВ. – 9 лютого Комітет з Шевченківської премії визначив лавреатів 2018 року. Письменниця і художниця Емма Андіївська отримає літературну премію. Вона написала 215 сонетів, видала понад 40 книг поезії, прози, три романи, намалювала понад 17 тис. картин. У галузі публіцистики комітет обрав лавреатом директора Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету Сергія Плохія. Інші лавреати: музичне мистецтво – композитор Вікторія Польова, візуальні мистецтва – художник Павло Маков, кіномистецтво – Володимир Тихий, Ярослав Пілунський, Сергій Стеценко, Юрій Грузінов. (Радіо Свобода)

■ Затримали оголошеного в розшук

КИЇВ. – Служба безпеки України 8 лютого затримала колишнього народного депутата Олександра Шепелева, який перебував у розшуку з 2014 року. У затриманого виявлено посвідчення співробітника так званого „міністерства державної безпеки Донецької народної республіки“. Щодо О. Шепелева відкрито кілька кримінальних проваджень. За інформацією тижневика „Дзеркало тижня“, О. Шепелев цікавий для української прокуратури як людина, „здатна пролити світло на фінансові схеми діяльності уряду Юлії Тимошенко“ та для „одержання компромату на групи впливу в оточенні президента Віктора Януковича“. Печерський районний суд Києва обрав запобіжний захід О. Шепелеву у вигляді затримання під вартою на два місяці без права внесення застави. (Радіо Свобода)

МІГРАЦІЯ ТА ЇЇ ПРИЧИНИ

Кровотеча нашого народу

Юлія Мостова,
Сергій Рахманін

Світ змінюється, а разом з ним і причини міграції. Якщо раніше, в 90 відс. випадків, населення з рідних країн виштовхували бідність, переслідування, голод і епідемії, то тепер, у 60 відс., його приваблюють можливості розвинених країн.

Кожного дня наша Україна стає на кілька вечних, лікарів, різних мастрів, бізнесменів, студентів менш розумною, менш перспективною. Чому? Скільки їх іще сидить на валізах? Що це за люди? Які їхні погляди? Які цінності? На який термін вони готові виїхати? Від кого? Куди? А чи все зробили, щоб не їхати?

Ми запитали про це в країні. „Дзеркало тижня. Україна“ вдячне Київському міжнародному інституту соціології, який допоміг нам отримати відповіді.

Корінь багатьох наших проблем, що змушують українців виїжджати, не просто в пасивності переважної більшості, а у відсутності навичок об'єднуватися для досягнення спільних творчих цілей. Майже 90 відс. населення не бачать потреби в громадянській активності або навіть не розуміє, про що йдеться.

Брак активності критично гальмує перетворення території з населенням на державу з громадянами.

Отже, за різними даними, за межами України заробляють на життя від 6 млн. до 8 млн. наших громадян. Втім, частково вже не тільки наших, бо тенденція „виїхати, заробити й повернутися“ переростає у „виїхати, влаштуватися й залишитися“. Навіть офіційна статистика відображає цю тенденцію — кількість зареєстрованих безробітних за 2017 рік зменшилася з 429 тис. осіб у січні до 354 тис. у грудні, але кількість вакансій на українському ринку праці, навпаки, за цей самий період зросла з 47 тис. до 50.5 тис. З тих, хто ще не сів у поїзди й маршрутки, що йдуть на Захід і Схід, — майже 30 відс. живуть з думкою про те, що це слід зробити.

З тих, хто має намір покинути Україну, 55 відс. — молодь у віці від 18 до 29 років; 44 — від 30 до 39 років; 33 відс. — 40-50-річні. Країна в її нинішньому стані не може закрити цей пролом. Гостру нестачу інтелектуалів, висококласних фахівців і людей з вмілими руками Україна відчуває вже сьогодні. З тих, хто готовий шукати щастя на чужині, 40 відс. — люди з вищою освітою; 27.6 — з середньою спеціальною; 23.2 — із середньою і 17.8 відс. — з неповною середньою освітою.

Міжнародна організація з питань міграції зазначає, що серед вивчених нею країн південного сходу Європи українці становлять найбільшу частку трудових мігрантів з вищою освітою. Україна стрімко втрачає освічених і досвідчених фахівців, але для самих людей це теж згубно: один з трьох українських мігрантів з вищою освітою виконує роботу, яка не потребує високої кваліфікації.

Замислюються про те, щоб виїхати з України, 32 відс. всього чоловічого населення країни і 27 відс. — жіночого. Найбільш уразливий західний регіон — 34 відс. його жителів плянують виїхати. У центральному такі пляни виношують 27 відс., на півдні країни — 29 відс. і на сході — кожен четвертий мешканець.

Враховуючи мільйони тих, що вже виїхали, і тих, хто має такий намір, стає ясно, що людська кровотеча стає загрозою національній безпеці. За прогнозами Інституту демографії та соціальних досліджень Національної Академії наук України, якщо показники народжуваності, тривалості життя й міграції залишаться незмінними, то до 2050 року в Україні залишиться не більше, ніж 32 млн. осіб.

На основній причині міграції українців зупинимось трохи докладніше. 45 відс. опитаних готові виїхати за кордон для того, щоб отримувати більше грошей, що сумно, але передбачувано. З початку кризи, нагадаємо, у нас стрімко зріс „рівень абсолютної бідності“ — з 3.3 відс. в 2014 році, до 5.8 відс. в 2015. Підвищення мінімальної платні, яке було необхідністю, не змогло компенсувати глибини падіння. Середня платня в Україні на листопад 2017 року становила 7,479

грн., або 213 євро за актуальним курсом. Водій вантажівки або автобуса в Польщі заробляє від 2,800 до 4,000 злотих, або 700-900 євро на місяць, і роботодавець готовий його не тільки годувати й забезпечити житлом, а й документи за нього оформити.

Та повернімося до інших причин від'їзду. Майже 32 відс. громадян України хочуть жити в комфортнішій для життя країні. Майже кожен десятий не почувається в Україні в безпеці.

Майже 9 відс. не вірять у майбутнє нашої країни.

А близько 7 відс. з тих, хто готовий виїхати, не можуть знайти в країні роботу. Тільки 5.6 відс. з тих, хто заявив про готовність виїхати з країни, хочуть зробити це через корупцію, яка поглинула Україну. Почасти корупція є однією з основних причин тих проблем, від яких їдуть.

За чотири постреволюційні роки українці не побачили прикладів заслуженого покарання жодного з фігурантів сотень великих і тисяч дрібних публічних розслідувань. Нині влада обстоює тезу: „Людей не дуже хвилює боротьба з корупцією“. Це маніпуляція. Люди просто не вірять в ефективність боротьби з цим лихом.

14 відс. готових виїхати з країни — категоричні, і їх не лякає слово „назавжди“. А от 12 відс. мають іншу мету — заробити грошей і таки відкрити свою справу в рідній країні. 9.3 відс. хотіли б здобути нові знання й досвід, а потім повернутися в Україну.

Кількість українських студентів в закордонних вищих навчальних закладах на початок 2014-2015 навчального року становила 40 тис., за рік — уже 59.6 тис., ще через рік — понад 68 тис. За 10 років кількість українських студентів у Польщі зросла в 11 разів (!), українці — половиною всіх чужоземних студентів у цій країні.

У рейтингу „галм“ розвитку України впевнено лідирують олігархи. 42.4 відс. опитаних саме їх назвали головним тромбом країни. До рішучої боротьби з ними (на словах) регулярно закликають і політичні сили, які перебувають на утриманні в олігархів, і олігарх-президент.

Від початку російської військової агресії минуло майже чотири роки, але більшість опитаних вважає нормою заробітчанство наших громадян на території країни-агресора. На запитання про ставлення до трудової міграції в Росію 41.9 відс. відповіли, що робота в Росії — прийнятна річ, якщо вдома заробітку немає. Ще 21.2 відс. вибрали „філософський“ варіант відповіді: „Яка різниця, де заробляти?“

Росія не видається переважній більшості наших громадян особливо бажаним місцем працевлаштування. Понад третина опитаних її сприймає як потенційно ворожу територію. Однак, 63 відс. респондентів вважають працевлаштування українців у Росії можливим. Попри українофобство, попри окупацію Криму та війну в Донбасі. Саме наші громадяни забезпечують вливання свіжої крові в хирлявий організм російської економіки.

Приблизно такими самими міркуваннями керуються й ті, хто плянує шукати застосування своїм рукам та уму в Польщі. Країна-сусід, готова масово брати українців на роботу, подібна мова, близький менталітет. Помітне посилення антиукраїнських настроїв у сусідній республіці не минає непоміченим, — 7.2 відс. побоюються виявів ворожості до українців.

25 відс. респондентів на запитання „Чи вірите ви, що Україна як незалежна держава стане на ноги?“ відповіли, що заперечують можливість такого сценарія в осяжному майбутньому. Це — друга за популярністю відповідь. Тих, хто очікує незворотних позитивних змін у найближчі 10-15 років, більше — 40 відс.

Абсолютно прогнозовано високу оцінку опитані виставили нашим військовим: армія збагатилася бойовим досвідом, і багато колишніх військовослужбовців дають привід ними пишатися, — 43 відс. опитаних вказали на зростання професійного рівня військових.

Ми попросили доктора економічних наук, експерта з міграційної політики та грошових переказів Андрія Гайдуцького тезисно позначити, які кроки має зробити Київ, щоб урятувати Україну.

(Закінчення на стор. 13)

ПРОБЛЕМА ДОНБАСУ

Миротворча операція – це ризик

Олександр Самарський

Проведення миротворчої операції ООН на окупованій Росією українській території Донбасу впродовж уже досить тривалого часу періодично опиняється у зосередженні уваги міжнародної та української спільнот.

Як відомо, про неї йшлося на засіданнях Ради Безпеки ООН, вона стала предметом кількох кіл перемовин, що тривають між представниками США (Курт Волкер) і Росії (Владислав Сурков). Низку ґрунтовних публічних заходів і публікацій присвятили питанню й українські експертні кола.

Загалом можна стверджувати, що закордонні та українські політики, дипломати й експерти саме в миротворчій операції вбачають вихід з глухого кута, в якому наразі перебуває ситуація з забезпеченням сталого миру на Донбасі. Причому більшості така операція розглядається як засіб автоматичного досягнення позитивного результату, що не несе серйозних безпекових ризиків.

Тим часом, як запевняє народна мудрість, кожна монета має два боки. Відповідно, миротворча операція не може не нести в собі певних негативних моментів, які потребують виявлення та аналізу. Критичний розгляд ідеї миротворчої операції через призму потенційного негативу потрібен бодай для того, щоб не вимощувати дорогу до пекла добрими намірами і бути готовими до мінімізації наслідків можливого небажаного для України розвитку подій. Такий критичний підхід тим більш важливий, що ми маємо справу з Росією, яка звела лицемірство й шахрайство у ранг чеснот і принципів державної політики. Якщо Москва щось пропонує чи на щось погоджується — значить, вона дозріла до чергової підлості. Тож коли вона пропонує миротворчу операцію і погодилася на переговори з цього питання, то тут напевно для України є доволі небезпечні підводні рифи.

Тому спробуємо, бодай побіжно, ідентифікувати деякі з потенційних загроз безпеці України, що так чи інакше пов'язані з гіпотетичною миротворчою операцією.

Оскільки остання вважається засобом подолання наслідків російської агресії проти України, для такої ідентифікації насамперед важливо зрозуміти, а чого, власне, з допомогою цієї операції прагне досягти Росія — офіційний ініціатор ідеї миротворчості? У чому Москва вбачає її мету й основні завдання?

Корисний матеріал для відповіді на ці запитання надає недавно опублікована стаття групи російських „інтелектуалів“ на чолі з академіком Олексієм Арбатовим у далеко не пересічному російському виданні „Россійская газета“, засновником якої є уряд Росії. Не доводиться сумніватися, що вустами авторів промовляє Кремль, готуючи російських громадян і міжнародну спільноту до певних „миротворчих“ зовнішньополітичних кроків та ініціатив. Такі реалії керованої демократії в Росії.

У зазначеній публікації наголошується, що миротворча операція „має сенс лише в тому разі, якщо допоможе зсунути з мертвої точки мінський процес“. Припинення „збройного протистояння на південному сході України, — переконані автори, — поставить на порядок денний виконання політичних аспектів врегулювання конфлікту“, передбачених Мінськом. А ще — миротворча операція підштовхне Київ до розуміння того, що „нескінченно розраховувати на безумовну підтримку з боку Заходу він не може“.

Отже, сам собою такий елемент миротворчої операції, як припинення збройного протистояння, внаслідок якого мало не щодня гинуть військові й цивільні, українські та російські громадяни, для Росії — річ другорядна й не дуже цінна. У принципі, це логічно. Адже якби Кремль хотів запобігти цим жертвам, то не було б нахабних порушень численних домовленостей щодо припинення вогню, включно з Мінськими домовленостями (згадаємо Дебальцеве). Зате винятково цінними для Росії результатами миротворчої операції є, як бачимо, імплементація політичної частини Мінських

домовленостей, а також позбавлення України підтримки Заходу у протистоянні Росії в Донбасі.

Тож спробуємо розібратися, чому це так, які причинно-наслідкові зв'язки, важливі для забезпечення російських інтересів, приховуються в трикутнику „миротворча операція — політична частина Мінських домовленостей — підтримка України Заходом“.

Що стосується Мінських домовленостей, то російський інтерес до їх реалізації досить зрозумілий і вже всебічно проаналізований українськими й закордонними експертами. Тому тут обмежимося констатацією двох фактів.

По-перше, Мінські домовленості, в принципі, не здатні забезпечити тривалий мир і стабільність, оскільки залишають поза увагою першопричину війни на Донбасі. Такою, як відомо, є експансіоністська, імперська політика Росії, спрямована на повернення собі статусу наддержави, і її прагнення, в цьому контексті, насильницьким шляхом, щонайменше, зберегти геополітичну сферу свого впливу в Європі, через військову агресію підпорядкувавши собі, для початку, Україну. Цієї першопричини конфлікту Мінські домовленості аж ніяк не усувають. А по-друге, реалізація політичної частини Мінських домовленостей (передбачає створення на українській території анклавів, що матиме свої парамілітарні збройні формування, утримуватиметься за рахунок українського бюджету, однак, на практиці підпорядковуватиметься Москві, а не Києву) може, з огляду на нинішню соціально-економічну та політичну нестабільність в Україні, мати вбивчі наслідки для країни та її майбутнього і пустити значно більше крові, ніж було пролито за період з початку російської агресії. Саме з цієї причини у Верховній Раді, попри тиск Заходу, так і не знайшлося голосів для ратифікації Мінських домовленостей та, відповідно, офіційного взяття Україною на себе зобов'язань їх виконати.

Мінські домовленості, власне, є засобом невоєнного підпорядкування України Росії, оскільки спроба останньої досягти цього насильницьким шляхом провалилася. Відтак цілком зрозуміла та увага, що приділяється російською стороною виконанню їх політичної частини. Однак до чого тут миротворча операція?

Вся річ у тактиці, яку до останнього часу використовувала Росія, щоб змусити Україну виконати політичну частину Мінських домовленостей, а Захід — тиснути на нашу країну з цією ж метою. Ця тактика полягала в періодичному загостренні ситуації на лінії розмежування, а також у готовності бандформувань, створених і утримуваних Росією на окупованих територіях Донбасу, до масштабних наступальних операцій.

Однак, такі дії Росії, як це частенько з нею буває, привели до результатів, прямо протилежних очікуванню. Вони з часом стали для міжнародної спільноти вагомим і абсолютно зрозумілим аргументом на користь доцільності відтермінування виконання Україною політичної частини Мінська. Бо й справді — спочатку для цього мають бути створені безпекові передумови. А їх немає, і з вини Москви. То які, за великим рахунком, претензії до України щодо невиконання Мінських домовленостей?

Росія легко могла б змінити цю тактику на протилежну — спрямовану на повне припинення збройних сутичок, дотримання домовленостей щодо відведення важких озброєнь, а також виведення своїх збройних формувань з окупованої території. Тим самим було б створено необхідні безпекові передумови для реалізації політичної частини Мінських домовленостей. Однак, Кремлеві потрібен не мир, а контроль над територіями України.

Росія залишається Росією і вперто стоїть на своєму, яких би дурниць при цьому не наробила. Тому, гадаю, й виник новий задум — змінити тактику, переорієнтувавшись на втілення в життя політичної частини Мінських домовленостей через миротворчу операцію.

Таким чином, найперша загроза націо-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Миротворці повернулися додому

КИЇВ. – Останні 25 військовослужбовців української миротворчої місії у Ліберії повернуться додому, повідомило Представництво України при ООН. 10 лютого 80 українських військових вже повернулись до України. Також очікується повернення до України трьох українських вертолетів Мі-8, які донедавна були у складі місії. До квітня з Ліберії виведуть усі військові та поліцейні підрозділи, які працювали під егідою ООН. 56-й окремий вертолітний загін Місії ООН виконував завдання у Ліберії з січня 2004 року, коли Україна направила до Ліберії 14 вертолетів. За час роботи місії відбулось 23 ротації, службу пройшли 5,500 військових, п'ять з них загинули. (BBC)

■ Військовий застрелив цивільного

ЧАСІВ ЯР, Донецька область. – Прокуратура 10 лютого почала розслідування за фактом вбивства чоловіка інспектором штабу батальйону „Дніпро-1“, який 9 лютого вбив цивільного чоловіка пострілом з службової зброї. У місті Часів Яр жінка запросила до себе гостей, які впродовж вечора розпивали спиртні напої, потім почали бійку, жінку вдарили по голові, вона втратила свідомість, а один з гостей „застосував табельну зброю проти цивільної особи“. (Радіо Свобода)

■ Росіяни переїхали в Україну

КИЇВ. – За 2017 рік в Україну на постійне місце проживання переїхали 4,027 чужоземних громадян, найбільше – з Росії. Про це повідомила 12 лютого Державна служба статистики України. В Україну переїхали 2,776 росіян, 239 – з Туреччини і 209 – з Молдови. У цілому за минулий рік Україну відвідали 14,229,642 чужинці. З Росії – 1,464,764 особи. Росіяни їздили в Україну в основному у приватних справах, на навчання, по роботі. („Українська правда“)

■ Міська рада підтримала знесення каплиці

КИЇВ. – 9 лютого депутати Київської міської ради підтримали петицію з проханням знести так звану „каплицю“ Української Православної Церкви Московського Патріярхату біля фундаменту Десятинної церкви як „незаконну“. Петиція про знесення незаконної каплиці зібрала понад 10 тис. підписів. Саме така кількість необхідна, щоб звернення розглянули представники влади. Посадник Києва Віталій Кличко має доручити підрозділам влади вирішити питання. (Радіо Свобода)

■ Продали більше цукру

КИЇВ. – Українці за січень експортували 76.4 тис. тонн цукру, що на 64 відс. більше, ніж у грудні 2017 року, повідомило 12 лютого об'єднання „Укрцукор“. Основні поставки здійснювались до Туреччини, Узбекистану та Лівії. Також продовжені відвантаження до Шрі-Ланки. З початку виробничого сезону працювало 46 цукрових заводів. („Укрінформ“)

■ Буде вистава про Квітку Цісик

ВІННИЦЯ. – 11 лютого Вінницький академічний музично-драматичний театр ім. Миколи Садовського розпочав підготування вистави „Квітка“ за п'єсою сучасного драматурга Олега Миколайчука-Низовця про американську співачку українського походження Квітку Цісик, кошти від якої підуть на профілактику раку молочної залози у жінок. Виставу готують за українсько-американським благодійним проектом „Незабутня Квітка“. Прем'єра вистави призначена на 18 квітня. („Укрінформ“)

■ Зачинили школи через грип

ВІННИЦЯ. – На Вінниччині для запобігання поширенню захворювання на грип 12 лютого призупинено навчання у 128 школах. Загалом на вимушених вакаціях перебувають 70,645 школярів. Найбільше освітніх закладів призупинили навчання у Вінниці. Серед районів області найбільші обмежувальні заходи вжили у Вінницькому районі, де усі школи зачинені. У Києві закрито 119 шкіл, що становить третину шкіл усіх форм власності. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ МЗС Росії висловився про Олімпіаду

МОСКВА. — Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров сказав, що обвинувачення проти його країни, що вона спонзорувала так званий „допінг“ під час Олімпійських Ігор в Сочі у 2014 році, були заплановані США, тому що „вони не можуть нас чесно перемогти“. Міжнародний Олімпійський Комітет заборонив Росії брати участь в Зимовій Олімпіаді 2018 року в Пхьончхані, Південна Корея, але дозволив деяким російським спортсменам – проти яких не винесено обвинувачень – брати участь під знаменом „Олімпійські атлети з Росії“. С. Лавров заявив це 11 лютого під час інтерв'ю на телеканалі „Росія-1 ТВ“ і також опублікував на веб-сторінці свого міністерства. („AFP“)

■ Звільнено коментатора за образу Кореї

НЬЮ-ЙОРК. — Американська телевізійна компанія „NBC“ 12 лютого звільнила свого коментатора Джашуа Купер Рама за те, що образив корейців своєю заявою про японсько-південнокорейські відносини. На церемонії відкриття Олімпіади 9 лютого в Пхьончхані, Південна Корея, Дж. Рамо сказав, що „кожний кореець вам скаже, що Японія є культурним, технологічним і економічним прикладом, який був таким важливим у їхній власній трансформації“. Корейці по всьому світі гостро скритикували його заяву. Японія сколизувала корейський півострів в 1910-1945 роках, залишаючи глибоку спадщину недовір'я і ворожнечі в Південній Кореї. На Олімпіаді 2008 року в Пекіні Дж. Рамо працював для „NBC“ як експерт з культурних та геополітичних питань. Телекомпанія перепросила організаційний комітет цьогорічної Олімпіади, який прийняв їхнє вибачення. Дж. Рамо є членом рад директорів відомих корпорацій „Старбакс“ і „ФедЕкс“. Він також є співголовою дорадчої фірми колишнього Державного секретаря США Генрі Кісінджера. „NBC“ заплатила 7.65 млрд. дол. за ексклюзивне право передавати у США Олімпійські Ігри до 2032 року. З Пхьончхану вона передає 2,400 годин звітностей впродовж 18 днів. („Reuters“)

■ Колишній папа „сидить на санях“

ВАТИКАН. — Колишній Папа Бенедикт XVI написав листа 7 лютого в мілянському щоденнику „Corriere della Sera“ у відповідь на запитання читачів, котрі турбувалися про стан його здоров'я. „У повільному занепаді моєї фізичної сили, я є на прощі до Господнього Дому“, – написав Кардинал Йосиф Рацинг'єр, котрому 7 квітня сповниться 91 рік життя. Від часу своєї резигнації в 2013 році, він проживає в маленькому ватиканському монастирі, з чотирьох монахинями і своїм особистим секретарем Георг'єм Гейншвайном. Два роки тому Г. Гейншвайн сказав, що Бенедикт „гасне як свічка, повільно й спокійно“. Він відправляє Службу Божу щоденно, молиться багато, приймає невелике число гостей і відповідає на багато листів. Він теж дивиться на телевізійні новини вечорами й читає кілька католицьких газет і теологічних видань. Він став першим главою Католицької Церкви за сім століть, котрий зрезигнував зі своєї посади. („AFP“)

■ Якою державою має бути Ізраїль?

ТЕЛЬ-АВІВ. — Міністер культури Ізраїля Аелет Шакед заявила, що Ізраїль мусить зберегти єврейську більшість, навіть ціною людських прав. Виступаючи 12 лютого в обороні законопроєкту, який легально визначить Ізраїль „національним домом єврейського народу“, А. Шакед сказала на конференції в Тель-Авіві, що „є місце, де характер держави Ізраїля як єврейської держави мусить бути збережений, і це часом приходить ціною рівності“. „Ізраїль є єврейською державою. Це не є держава всіх його націй. Це означає рівні права всім громадянам, але не рівні національні права“, – додала вона. Законопроєкт перейшов прелімінарне читання в Кнесеті минулого року. Він знижує статус арабської мови, яка є рідною для 1.7 млн. палестинців в державі, з офіційної мови до мови з „особливими статусом“. Центр для оборони прав палестинських громадян Ізраїля (Мосава) заявив, що законопроєкт „виразно понижує неєврейську, палестинську арабську меншість до статусу другорядних громадян“. („Al Jazeera“)

Саакашвілі вивезли до Польщі

КИЇВ. – 12 лютого українського опозиціонера, провідника „Руху нових сил“ Михайла Саакашвілі затримала група замаскованих чоловіків, коли він обідав у київському ресторані „Сулугуні“ в Музейному провулку, поблизу бюро „Руху нових сил“. З М. Саакашвілі обідали його помічниця Тетяна Баграновська, соратник по партії Володимир Федорін та політтехнолог Сергій Гайдай, який уже тривалий час працює з М. Саакашвілі.

20 чоловіків стрімко влетіли в залю ресторану. За кілька секунд з криками і грубою лайкою вони поклали на підлогу охоронців М. Саакашвілі, які чекали внизу. Одночасно на другий поверх забігло кілька осіб. Вони вихопили М. Саакашвілі з товариства і брутально потягли у білий мікроавтобус надворі. Авто різко рушило з місця і поїхало в невідомому напрямку.

Т. Баграновська встигла зняти коротку пряму відеотрансляцію. На одязі нападників були написи „Державна прикордонна служба“. „Ніяких передбачених законом дій не відбулось: прав не зачитували, причину затримання не пояснили, адвокатів не допустили“, – розповів С. Гайдай.

Спеціальним літаком М. Саакашвілі вивезли до Варшави, де він 13 лютого провів пресконференцію і заявив, що хоче стати перед „справедливим українським судом“. Він сказав: „Якщо Луценко не брехав, коли виступав у парламенті, а всі ми знаємо, що він брехав, коли казав, що я небезпечний злочинець, то я маю відповісти перед українським судом. Але якщо я злочинець, то чому я тут, чому мене зараз не судять? Як можна так нахабно ігнорувати правові норми?“. М. Саакашвілі заявив, що буде відновлювати своє українське громадянство.

Польські прикордонники підтвердили, що М. Саакашвілі прибув до Польщі та був прийнятий на території країни на основі заяви про видалення Державної міграційної служби України.

Раніше генеральний прокурор Юрій Луценко заявляв, що у М. Саакашвілі є вибір: поїхати у Грузію у тюрму, добровільно виїхати у Нідерланди до сім'ї чи бути висланим у Польщу, звідки він незаконно виїхав. М. Саакашвілі теж звернувся до Ю. Луценка: „Я звертаюсь до невігласа Луценка, цього неука, хай він не намагається оголосити мене в розшук“.

М. Саакашвілі телефоном розповів, що його зв'язали, кинули в літак і вивезли з України.

„Але нам треба на це реагувати спокійно. Нам треба реагувати на їх слабкість силою духу. На їх розводки треба реагувати правдою. Вони брешуть. Це дрібний, переляканий, дешевий розводчик Порошенко. Це не президент. Це навіть не чоловік. Це просто підлий барига, який хоче зруйнувати Україну“, – сказав М. Саакашвілі.

13 лютого Народний депутат Ігор Луценко заявив, що М. Саакашвілі вивезли з України до Польщі чартерним літаком, який нібито належить офшорній компанії, пов'язаній з П. Порошенком: „Це був літак „Beechcraft Premier I“, бортовий номер UR-USA. Власником цього літака є офшорна компанія з Панами „Sky Center Holding Corp.“, яка належить П. Порошенку“.

Водночас, у відкритих джерелах підтверджені заяви І. Луценка немає. В Адміністрації Президента також спростовують інформацію про те, що чартерний літак, яким вивезли з України до Польщі М. Саакашвілі, належить офшорній компанії, пов'язаній з П. Порошенком.

У Євросоюзі заявили, що стежать за розвитком ситуації і очікують дотримання верховенства права. Прихильники М. Саакашвілі протестували біля Адміністрації Президента. Видалення М. Саакашвілі засудили колишній керівник Національної поліції України Хатія Деканоїдзе, голова правління Європейського руху України Вадим Трюхан, управитель Асоціації міжнародної преси Ростислав Демчук та інші діячі.

Колишній депутат від Блоку Петра Порошенка Єгор Фірсов вбачає в діях українського керівництва помсту політиків: „Саакашвілі не боїться називати речі своїми іменами. Він один з небагатьох, хто сміливо називає Порошенка корупціонером і злодієм. Якби президенту було чим відповісти Саакашвілі, він би не організовував переслідування“.

Депутат Дніпропетровської обласної ради Андрій Смірнов звертає увагу на правові наслідки видалення М. Саакашвілі для української влади: „Якщо вислали за кордон України особу, підозрювану у здійсненні тяжких та особливо тяжких злочинів в Україні, вручили йому підозру, посадили до в'язниці та викликали на допити, то чи збираються звернутися до Польщі з запитом про екстрадацію в Україну цього злочинця?“.

За матеріалами BBC, Радіо Свобода, „Української правди“.

Відкрито Зимові...

(Закінчення зі стор. 1)

ському фрістайлі, лещетарських перегонах, гірськолещетарському спорті, сновбордінгу, скелетоні і лещетарському двоборстві. Саме стільки спортсменів виконали умови кваліфікаційного відбору міжнародних федерацій і увійшли до заявки Олімпійської збірної України. Це найменша за кількістю команда в історії виступів України на зимових Олімпіадах. Частина з них взяла участь у церемонії відкриття, де прапороносцем була біатлоністка Олена Підгрушна.

Першою на олімпійську трасу вийшла представниця могулу (спуску по горбках) Тетяна Петрова. За результатами першої спроби у кваліфікації українка посіла 29-те місце і не пройшла у фінал. 10 лютого на Олімпійський іграх відбувся жіночий скіатлон. У ньому взяли участь українки Тетяна Антипенко і Марина Анцибор, які закінчили 45-ою і 53-ою. Золото здобула шведка Шарлотте Калла, срібло у норвежки Маріт Бьорген, а бронзова медала дісталася Крісті Пармакоскі з Фінляндії.

Відбулися перші перегони з біатлону. Програму відкрили жінки бігом на 7.5 кілометра. У перегонах взяли участь чотири українки. Най-

кращий вислід у Віті Семеренко – вона прибігла 14-ою. Золото здобула німкеня Лаура Дальмаєр, срібло у норвежки Марте Олсбу, а бронза дісталася Вероніці Вітковій з Чехії.

11 лютого лещетар Олексій Красовський не зміг закінчити в скіатлоні через значне відставання від передових учасників. Т. Петрова закінчила свої виступи, невдало виступивши і в другій кваліфікації з фрістайлу. Найкращий серед українських біатлоністів у бігу на 10 кілометрів Дмитро Підручний був лише 21-им. Антон Дукач та Андрій Мандзій на санках посіли 23-те та 40-ве місце.

12 лютого відбулася перша спроба лещетарів-двоборців, у якій Віктор Пасічник посів 20-те місце з 34-ох. У перегонах-переслідуванні німкеня Лаура Дальмаєр здобула другу золоту медалю. Українки Віта Семеренко і Анастасія Меркушина закінчили 18-ою і 46-ою. Валентина Семеренко не стартувала.

Українські біатлоністи не потрапили у тридцятку найкращих: Дмитро Підручний закінчив 34-им, Артем Прима – 38-им, а Сергій Семенов завершив перегони на 49-му місці.

Радіо Свобода, Чемпіон

„Свобода“ інформуватиме про хід Олімпіади та її підсумки.

Передплачайте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:
973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90.
Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

Президент СКУ відвідав Італію, Туреччину, Бельгію та Люксембург

27-29 січня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив офіційну візиту до Риму, Італія, і 27 січня в соборі св. Софії Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) взяв участь у церемонії вручення Верховним Архієпископом УГКЦ Святославом відзнаки Блаженного священномученика Омеяна Ковча. Лавреатами цієї відзнаки стали письменниця Оксана Забужко, медик-доброволець Яна Зінкевич, яка винесла з поля бою 128 поранених, європейський дипломат Ян Томбінський за підтримку демократичних цінностей в Україні, американський історик Тімоті Снайдер за висвітлення української історії і німецький філантроп Бригіта Вебер за понад 20-літню допомогу українським дітям та інвалідам. Е. Чолій привітав нагороджених та подякував за їхню підтримку України.

28 січня Е. Чолій вітав Папу Римського Франциска під час його відвідин собору св. Софії УГКЦ. Архієпископ УГКЦ Святослав представив Святішому Отцю президента СКУ, який подякував папі за молитви за Україну та за гуманітарну допомогу українському народові, а також просив його відвідати Україну.

28 січня Е. Чолій зустрівся з сестрами-слу-

Євген Чолій та Вселенський Патріарх Варфоломій I в Константинополі.

жебницями Генеральної ради Сестер Службецької Непорочної Диви Марії в Римі на чолі з Генеральною настоятелькою Софією Лебедович.

29 січня Президент СКУ мав зустрічі з префектом Конгрегації Східних Церков Кардиналом Леонардо Сандрі, секретарем Конгрегації Архієпископом Кирилом Василем та директором Департаменту Східної Європи Святого Престолу Вісвальдом Кульбокасом. Е. Чолій передав їм резолюцію річних загальних зборів СКУ, які закликають до визнання патріяршого статусу УГКЦ. Цього ж дня президент СКУ зустрівся з керівником Відділу з питань Росії, Східної Європи, Кавказу і Центральної Азії Міністерства закордонних справ Італії Гвідо де Санктісом. Президента СКУ супроводжувала Посол України у Ватикані Тетяна Іжевська.

30 січня у приміщенні Вселенського Патріярхату в Стамбулі, Туреччина, президент СКУ зустрівся з Вселенським Патріярхом Варфоломієм I, Архієпископом Константинополя-Нового Риму. Президент передав резолюцію річних загальних зборів СКУ 2017 року, які продовжують закликатися Вселенського Патріярха видати Томос про автокефалію Української Православної Церкви Київського Патріярхату. Е. Чолій також наголосив на небезпеці війни Російської Федерації як для України, так і для миру та стабільності в світі.

У зустрічі брали участь віцепрезидент Конференції Європейських Церков Митрополит з Франції Емануїл, Єпископ Едмонтону і Західної Єпархії Української Православної Церкви в Канаді Владика Іларіон, головний секретар Синоду

Під час зустрічі в Римі (зліва): Євген Чолій, Верховний Архієпископ Святослав та Папа Римський Франциск. (Фото: СКУ)

Вселенського Патріярхату Архимандрит Йоаким Біліс, консул України в Стамбулі Максим Вдовиченко та директор Представництва СКУ в Україні Сергій Касянчук.

Президент СКУ також взяв участь у Літургії на честь Трьох святителів у Патріяршому Соборі св. Георгія, побував на прийнятті разом з Вселенським Патріярхом та Ієрархами Православної Церкви.

Е. Чолій здійснив візиту до Брюсселя і 31 січня він виступив на конференції у Європейському парламенті з доповіддю „Чотири роки окупації. Шляхи підтримки Криму і кримських татар”. У своєму слові він наголосив на нелегальній окупації Криму Російською Федерацією, а відтак на грубих порушеннях людських прав кримських татар і українців та посиленні мілітаризації Криму і її потенційних загрозах для світового співтовариства. Президент СКУ закликав бойкотувати ігри Чемпіонату світу з футболу в Російській Федерації. Питання, пов'язані з висновками Венеційської комісії щодо Закону України „Про освіту” Е. Чолій обговорив з Постійним представником Угорщини при Євросоюзі Варгелієм Олівером.

2 лютого Е. Чолій відвідав Люксембург, де мав зустріч з проводом та представниками Української громади в Люксембурзі „Лукраїна” на чолі з Миколою Жаровим. Президент СКУ представив діяльність СКУ в найбільш пріоритетних напрямках, якими тепер є підтримка України в боротьбі з російською агресією та просування її євроатлантичних і євроінтеграційних процесів. Е. Чолій ознайомився з працею української громади. Президент СКУ також мав зустріч з Почесним консулом України у Люксембурзі Клодом Раду, з яким обговорив шляхи представлення українських справ перед владними структурами країни.

3 лютого Е. Чолій, на запрошення Міністра закордонних справ України Павла Клімкіна, виступив у Брюсселі на регіональній нараді послів України в Європі. Від імени СКУ слово мали також присутні на цьому заході заступник президента СКУ, голова Координаційного комітету підтримки України при СКУ і президент Конгресу Українців Канади Павло Ірод та директор Представництва СКУ зі зв'язків з міжнародними організаціями в Брюсселі Марина Ярошевич.

Президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій (праворуч) виступає на конференції у Європейському парламенті.

АМЕРИКА І СВІТ

Опозиція до законопроекту про Голодомор

ЄРУСАЛИМ. — Заступник Посла Росії в Ізраїлі Леонід Фролов перестеріг Ізраїль 7 лютого перед законопроектом, який формально визнає Голодомор в Україні 1932-1933 років як геноцид спричинений радянським режимом. „Це не є добрий час обговорювати таку пропозицію”, – сказав Л. Фролов. Він говорив про законопроект, який проголосив би 6 грудня „Днем пам'яті про український геноцид” в Ізраїлі. Його запропонував Акрам Гасон, член центристської партії в правлячій коаліції Прем'єр-міністра Ізраїля Беніаміна Нетанягу. Міністер оборони Авігдор Ліberman назвав автора законопроекту „маревним”. А. Гасон подав свою пропозицію після відбуття тримісячної подорожі в Україну, де він розглянув це питання. „Я працюю для парламенту Ізраїля – демократії з людськими цінностями, заснованої після геноциду. Чому б нам не визнати цей геноцид?” – він запитав. Уряд Б. Нетанягу давно шукає добрих взаємин з Кремлем; тому Ізраїль не вмішувався в кримську кризу 2014 року, навіть коли США засудили Росію. („Reuters”)

Голова СБУ дав інтерв'ю журналістам

ВАШІНГТОН. — Голова Служби Безпеки України (СБУ) Василь Грицак 6 лютого зустрівся з репортерами у Вашингтоні. Мережа „Блумберг” надрукувала 7 лютого підсумки цього інтерв'ю під заголовком „Головний шпигун України задоволений Трампом”. Автор Елі Лейк пише, що військова та розвідувальна співпраця з США є важливішою для України, ніж деякі проросійські заяви Президента Дональда Трампа. В. Грицак навів такі аргументи: „Ми аналізуємо дії уряду США. Це включає не тільки санкції, але і надання летальної зброї та інші дії”. „Наші контакти з американською розвідкою тепер на висоті”, – він зазначив. Згідно з своїми американськими джерелами, автор пише, що співпраця між Центральним Розвідувальним Управлінням (CIA) та СБУ стала тіснішою від 2014 року після анексії Криму Росією. Він стверджує, що високопосадовці Адміністрації Президента Барака Обами відраджували своїм українським колегам від збройного спротиву. („Голос Америки”)

Північна Корея використовує Олімпіаду

НЬЮ-ЙОРК. — Кім Гйон Гуї була одною з двох північнокорейських агентів, відповідальних за вибух в 1987 році південнокорейського літака, в якому загинуло 115 осіб. У інтерв'ю для телеканалів „NBC” (24 січня) та „CNN” (26 січня), вона розказала, що це було зроблено за наказом Кім Джонг Іра, батька теперішнього диктатора Північної Кореї Кім Джонг-уна, напередодні Олімпійських Ігор, які гостила Південна Корея 1988 року. К. Гуї була заарештована й засуджена на смертну кару після суду в Південній Кореї, але пізніше була помилувана і проживала під охороною уряду. „Північна Корея використовує Олімпіаду як зброю”, – вона сказала. – Вони хочуть втекти від санкцій, заливаючись до Південної Кореї, щоб викрутитися від міжнародної ізоляції”. Подібні перестороги висловили міжнародні експерти й військові кола США, котрі вказують, що недавні „миролюбні” кроки Пхеньяну є тільки фасадом для прихованих цілей: загнати клина між Сеулом і його союзниками, зменшити військову присутність США на півострові та отримати фінансову допомогу для режиму. („Newsweek”)

Еспанія видала США росіянина

БРИДЖПОРТ, Коннектикат. — Еспанія погодилася на вимогу США на екстрадицію російського громадянина, якого підозрюють що він є одним з найбільш горезвісних так званих „спайдерів” у світі. 37-літній Петро Левашов з Санкт-Петербурга був затриманий минулого року в Барселоні на прохання уряду США за обман і нелегальне перехоплення електронічних комунікацій. Прелімінарне переслухання відбулося 2 лютого у федеральному суді в Бриджпорті. Йому закидають створення мережі з понад 100 тис. комп'ютерів, які випускали мільярди штук фальшивої електронної пошти. Він зміг проникнути в різні системи, дістаючи доступ до банкових конт та інших цінних інформацій. („Associated Press”)

22 лютого, незабутній день...

Ця дата – 22 лютого – незабутня в історії української громади Америки. Це день великого ментального і духовного здвигу першого покоління наших трудових емігрантів, до котрих у той далекий час, серед тяжкої, безпросвітньої праці прийшло ясне усвідомлення, що тільки з'єднавши сили, тільки у міцній, масовій організації можна запевнити і щоденне виживання, і гідне майбутнє. Непересічними, особливими мали бути люди цього чину, й вони такими були – ті самовіддані народні провідники, отці Григорій Грушка, Іван Волянський, Іван Констанкевич, Амвросій Полянський, Теофан Обушкевич, Нестор Дмитрів, Іван Ардан, Микола Підгорецький, котрих сьогодні, оглядаючись на ті далекі роки, сміло можемо називати апостолами українського єднання, бо з нещасної, темної емігрантської маси вони врешті витворили свідому, цілеспрямовану громаду, утвердивши своє національне ім'я на вільній американській землі.

„Гей, браття, вставаймо, уже час і нам взятися до роботи, не засипляймо дорогого часу, протрімо очі і подивімся, як то другі народи, тримаючись купи, уже много снопів нажали для себе, а ми ще не знаємо, де й серпа купити...“, – писала „Свобода“ в листопаді 1893 року, переконуючи розпорошених русинів (такою була давня самоназва українців) в перевагах організованого життя.

Й от 22 лютого 1894 року, в день народження Джорджа Вашингтона, „зійшлися руські священники, делегати руських братств і патріоти-русини з всіх сторін до руської церкви в Шамокіні, Пенсильванія, благати Господа Бога, щоб допоміг щасливо начати таке важне діло“ – заснування Українського Народного Союзу.

А вже 30 травня того року перша Конвенція УНСоюзу визначила головні завдання свої діяльності – принципи фінансової взаємодопомоги і засади культурної співпраці і, що потім було виправдане всім дальшим часом, – позаконфесійний і позапартійний, загальнонаціональний і загальногромадський характер організації. Бо, підкреслювала „Свобода“ в кожному своєму числі, – „що для одного єсть тяжко, для громади єсть легким“.

Розвиток УНСоюзу був бурхливим, швидко росло членство, поставали нові відділи, десятки, сотні, міцніла фінансова база, втілювалися в життя все сміливіші проекти – шкільно-освітні, літературні, мистецькі, спортивні, і це ставало надійною запорукою збереження української національної ідентичності на північно-американському континенті.

І не лише це. Вся історія нашої союзової родини – а ми ось вже вступаємо у 125-ий рік її безперервного життя – тісно пов'язана з Україною. „Український Народний Союз врятував українську душу в нашій народі в Америці. Не дав її вирвати ворогам і темноті. А врятувавши, заставив її ще працювати і собою жертвувати для великої ідеї визволення Рідного Краю з неволі“, – писав у „Свободі“, міркуючи над непроминяльним значенням цього незабутнього дня, 22 лютого, її знаменитий головний редактор д-р Лука Мишуга.

Але що ще слід підкреслити сьогодні, напередодні травневої Конвенції, чергового звіту Головного Уряду УНСоюзу перед союзовою родиною і перед всією нашою громадою: незабутність стосується самих історичних початків і нашої найглибшої вдячності піонерам-засновникам, сама ж роля УНСоюзу не менша і не менш актуальна й нині, не меншою залишається його потреба для тривання повноцінного життя української діаспори США.

ІСТОРІЯ

Біля станції Крути не усі загинули

Левко Хмельковський

Розлога у часі історія часто поєднує дуже віддалені події, тому суспільне життя залишає нащадкам документальні свідчення про минуле. Інтернет-сторінка „Історична правда“ оприлюднила вислід пошуку дослідників бою під Крутами 29 січня 1918 року. Віталій Скальський представив документи про трьох з розстріляних на станції Крути гімназистів та студентів. 19 березня 1918 року вони були поховані на Аскольдовій могилі.

Микола Божинський-Божко народився 23 жовтня 1895 року на Полтавщині у дворянській сім'ї Василя та Наталії, навчався у Лубенській гімназії, вступив до Університету св. Володимира. Павло Кольченко з села Баламутівки (тепер – село Заріччя, Житомирська область) народився у сім'ї селянина Івана Кольченка. Навчався у Четвертій київській гімназії. 1917 року перевівся до восьмої класи новоствореної Другої київської української гімназії ім. Кирило-Методіївського братства. У протоколі засідання педагогічної ради цієї гімназії названі учні, які загинули під Крутами: Василь Гнаткевич, Євген Тернавський, Андрій Соколовський, Іван Сорокевич, Григорій Піпський, П. Кольченко, Микола Ганкевич.

Третій з названих Микола Ганкевич, 1900 року народження, син священника Георгія Ганкевича з села Вергуни біля Черкас. Навчався в Олександрівській (першій) київській гімназії. 1917 року перевівся до восьмої класи новоствореної Другої київської української гімназії ім. Кирило-Методіївського братства.

Часопис „Літопис Червоної Калини. Журнал історії та побуту“, у березневному числі 1937 року помістив спомин д-ра Лонгіна Горбачевського про М. Ганкевича. Більшовики розстріляли полонених студентів і гімназистів, але тіла страчених покинули напризволяще і їх поховали місцеві селяни. Вони й показали матері могилу гімназиста. Вона не могла впізнати сина, понівеченого катми, але інші гімназисти, які приїхали на перепоховання, впізнали його.

Багато учасників бою біля станції Крути уціліли. Історії тих, що вижили, розповів 30 січня на сторінці „Історична правда“ Юрій Юзич, історик, голова Крайової ревізійної комісії Пласту – Національної скавтської організації України, випускник історичного факультету Львівського національного університету ім. Івана Франка. І знову для мене сталося відкриття. Я опрацьовую довідник про видатних українців, похованих на українському цвинтарі при церкві св. Андрія Первозваного у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі. Виявилось, що серед них були учасники того бою. Теодосій Дятелович (1896-1978) – хорунжий Армії УНР, був учасником бою під Крутами в складі студентської сотні. Потім служив настоятелем Української православної церкви св. Покрови в Денвері. Сергій Захвалинський, (1902-1977) – хорунжий Армії УНР, учасник бою під Крутами в складі 1-ої

Аверкій Гончаренко

Олена Мельничук-Кобзинська

Теодосій Дятелович

Української військової школи ім. Богдана Хмельницького. Потім – старшина Кінного полку ім. Максима Залізняка (1920-1921). Інженер, випускник Чеської політехніки (Прага, 1931), майор польського війська.

Учасницями бою були дві жінки. Олена Мельничук-Кобзинська (1898-після 1973) – сестра-жалібниця Армії УНР, виїхала в Галичину з шпиталем, з яким була в польському полоні у Коломиї. Інтернована до табору в Каліші та Щипйорні. У Чехії (1922) записалась на курси медичного факультету Карлового університету. Фахівець з внутрішніх хвороб, член Спільноти українських лікарів Чехії. На цвинтарі св. Андрія упокоєний

(Закінчення на стор. 18)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Незабутні дні Ланцюга єднання 1990 року

Виповнилося 28 років від проведення Всеукраїнського ланцюга єднання 22 січня 1990 року, присвяченого Актові Злуки ЗУНР та УНР. В Україні тепер договорились до того, що Комуністична партія в СРСР ледь не сприяла проведенню всіх заходів, організованих Народним Рухом України (НРУ) та Українською Гельсінкською Спілкою (УГС).

Потрібно нагадувати хронологію подій та персональний склад учасників пікетувань, походів, авторів та розповсюджувачів газет, листівок. Інакше за кілька років вже будуть розповідати, що за незалежність України боролися комуністи. Інші трохи допомагали чи заважали. Я не перебільшую. Позаяк нині в Миколаївській області з'являються рухівці, які, за їхніми словами, ще 30 років тому вступили до НРУ „підпільно“, тому не завжди реальні засновники місцевих організацій, котрі ще живі, можуть згадати підпільників. А керівництво облас-

ти в 2005 році до Дня Незалежності України нагородило грамотою другого секретаря місцевої організації Компартії України М. Дзарданова (вже помер від цирозу печінки), який сприйняв це як жарт.

Я мушу згадати всіх учасників Миколаївської делегації, котрі брали участь у Ланцюгу єднання. До Києва вирушили члени УГС Олександр Малицький, Валентина Кучеренко, Раїса Шпак, Тамара та Володимир Кіпери разом з донькою Настею, Володимир Кацан з сином Міхалом, Анатолій Могилевич з сином Василем, Володимир Стринадо, Петро Саранчук, Ярослав Сиволапенко, Михайло Воробець, Володимир Крупка, Анатолій Тертичний, Сергій Вдовиця, Олекса Мот та я.

Тоді ніхто нам не платив. Ані за прапор, ані за участь у „політичних масовках“, як нині. Усе робилось на власний ризик. А. Могилевича, П. Саранчука, В. Стринадо, С. Вдовиці вже немає з нами. Наймолодши-

ми учасниками з Миколаєва були Н. Кіпер та М. Кацан, який воював під Донецьким летовищем, був контужений.

Зранку 22 січня 1990 року ми сфотографувалися на теперішньому Майдані Незалежності та вирушили в Музейний провулок, де були бюро „Просвіти“, НРУ, УГС та оргкомітет акції. З нами зустрівся св. п. Михайло Горинь, один з керівників оргкомітету, і запропонував усім чоловікам терміново виїхати на Житомирську трасу. Треба було закрити місцевий „розрив“ у живому ланцюгу.

Кожний з нас був з власним синьо-жовтим прапором. Навіть малий М. Кацан. Йому довелося найважче. Адже стояти в мороз, під лапатами снігом та поривчастим вітром на дорозі і тримати прапор значно важче, аніж з вікна авта Центрального комітету Компартії України (як Леонід Кравчук) перевіряти, чи правду кажуть рухівці про 2 млн.

учасників Ланцюга Злуки від Львова до Києва.

Після завершення акції нас відвезли до Софії Київської, де відбулося велелюдне віче. Такої кількості українських прапорів та однодумців з різних куточків України, зібраних в одному місці, ніхто з нас до цього не бачив. Ніби і зима була на календарі. Проте нам було тепло. Усі були переконані – Україна відновить власну незалежність ще за нашого життя. Залишалось лише кілька кроків на шляху до свободи.

Ян Чарнецький,
Миколаїв

Про автора: Ян Чарнецький закінчив у Калуші середню школу, здобув технічну та юридичну вищу освіту. Засновник Миколаївської філії Української Гельсінкської Групи, перший голова Секретаріату Миколаївської крайової організації Народного Руху України. Автор правових посібників та книг. Нагороджений орденом „Хрест Івана Мазепи“.

Дивна позиція Президента Дональда Трампа

Посадова особа Державного департаменту США заявила: „Немає необхідності в нових санкціях щодо Росії“. Можливо, за нормальних обставин таке обґрунтування щодо фактичного порушення чинного закону звернуло б більше уваги. Проте американські засоби масової інформації та громадська увага майже відразу ж зосередилась на одкровеннях республіканського голови Комісії з розвідки США, зокрема про Федеральне Бюро Розслідувань.

Протидія противникам США через санкції – це закон, підписаний Президентом Дональдом Трампом 2 серпня 2017 року. Він надає Президентові США набагато менше гнуч-

кости, ніж у минулому, для того, щоб маневрувати на введенні санкцій.

Це останнє „маневрування“ щодо Росії з боку Д. Трампа викликає занепокоєння. Воно також виявляє примирливе ставлення Д. Трампа до Росії та майже жорстку зневагу до верховенства права, навіть до закону, який він підписав, хоча, можливо, і неохоче.

Санкції проти Росії були введені після вторгнення Росії в Україну та втручання Росії в президентські вибори в США в 2016 році. Поведінка Росії в інших місцях (замовчування використання сирійських хемікалів проти цивільного населення, європейські вибори тощо),

безумовно, не допомогла російській справі. Російська „погана поведінка“ в Україні погіршилася. Все більше людей вмирають на війні в східних регіонах України. Росія в Криму поводить жорстоко, починаючи з порушень прав людини до спроб знищити кримських татар як організовану політичну силу. І це було проігноровано у позиції, прийнятій Адміністрацією Д. Трампа, яка подала список 200 російських олігархів та чиновників, які вважаються частиною російського корупційного режиму. Існує додатковий список осіб, який залишається засекреченим.

Чому б не санкціонувати і не заморожувати активи цих осіб? Розсекречення лише змусить їх потурбуватися завчасно про захист своїх активів. Це дуже мало або взагалі нічого, щоб примусити їх до покаяння та реабілітації.

Постійна агресія Росії справила глибокий вплив на міжнародне співтовариство. Генеральна Асамблея ООН прийняла резолю-

цію про російську окупацію Криму, яка осуджує введення Росією своєї правової системи та надання свого громадянства українським громадянам Криму, російського ігнорування доручення Міжнародного суду справедливості щодо Криму, а також відмови Росії надавати доступ до Криму спостерігачів ООН з прав людини. Все це ігнорують Білий Дім Д. Трампа та Державний департамент США.

Коли немає стримування, Росія залишається нестриманою. Нещодавня згода надати оборонну зброю Україні, яка розглядалася деякими як прозоріння Президента Д. Трампа у його відносинах з Росією, виявилася ілюзією. Недавня відмова від подальших санкцій теж викликає підозру.

Відмова від продовження санкцій відносно тих, хто веде бізнес із Росією, більше подібна на підтвердження звинувачень у зв'язках та співпраці з Росією, намагання перешкодити юридичним процесам.

Аскольд С. Лозинський,
Нью-Йорк

Під прапором кіноправди

Правозахисники і просвітяни Кривого Рогу під керівництвом народного депутата України першого скликання Миколи Коробка підбили підсумки зробленого за 10 минулих років, які пройшли під прапором кіноправди, бо якраз наприкінці 2017 року минуло 10 років міжнародного фестивалю про права людини в Україні „Docudays UA“, який щороку проходить у Києві.

Олександр Чижиков став координатором цього фестивалю в Кривому Розі з участю журналістів і експертів. Увесь цей час в нашій газеті та на радіо, в державній телерадіокомпанії „Криворіжжя“ (нині це – місцевий підрозділ Суспільного мовлення) роботу організаторів фестивалю в Кривому Розі активно висвітлювала редактор радіомовлення Олена Маковій.

Забезпечували проведення заходів Вадим Борисенко, полковник Петро Лисенко (останні роки він є учасником російсько-української війни на сході

України), підполковник Володимир Збишко (в минулому – один із керівників місцевого підрозділу міліції для боротьби із організованою злочинністю) і Володимир Налужний, який останнім часом є заступником голови Криворізького міського правозахисного товариства, регіонального партнера „Docudays UA“ в нашому місті та в Криворізькому районі.

Сергій Зінченко,
редактор газети „Промінь Просвіти Є“,
Кривий Ріг

Олена Маковій і Генадій Кофман, один із засновників та програмний директор міжнародного фестивалю документального кіно про права людини „Docudays UA“. (Фото: Сергій Зінченко)

Хочу подарувати книгу про Ташань

Я видав друком свою книгу про село Ташань на Київщині, де частка матеріалу присвячена генералові-хорунжому УНР Петрові Самутину. Допоможіть, будь-ласка, зв'язатися з його родиною (Булаки), щоб переслати їм примірник книги.

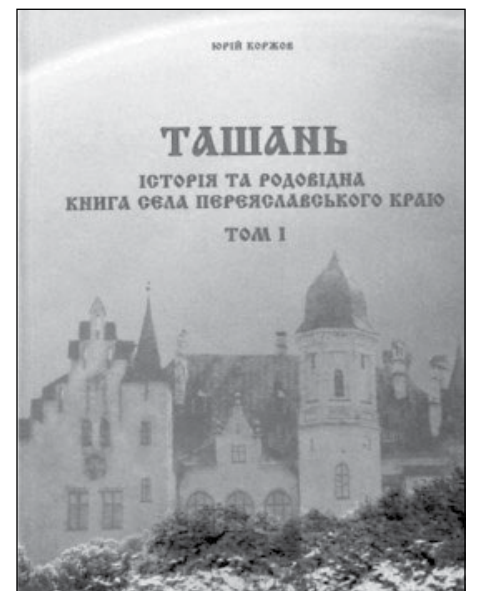
У книзі розповідається про історію села Ташань – одного з найдавніших населених пунктів Переяславщини. На основі археологічних та писемних джерел простежено історію місцевості протягом кількох тисячоліть.

П. Самутін народився в Ташані, навчався у Полтавській агрономічній школі, а згодом у Петровсько-Розумовській гімназії в Москві за стипендією Полтавського земства. У 1917 році брав активну участь в українізації російського війська, служив у 2-му Волинському та 28-му Стародубському полках, брав участь у польсько-радянській війні 1920 року, у Другому Зимово-

му Поході.

Моя електронна адреса: korjov@ukr.net.

Юрій Коржов,
Київ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Оперу поставили у церкві

Мирослава Роздольська

НЬЮ-ЙОРК. – Музично-театральне дійство „Літургія“ показала 27 січня у Римо-католицькій церкві Our Lady of Refuge Church, в Брукліні, група українських молодих мистців. У їх складі були оперні співаки Мар'яна Головка (сопрано), Анна Марич (сопрано), Олександра Мельє (мецо-сопрано), Андрій Кошман (баритон), Руслан Кірш (баритон), Євген Рахманін (бас).

Звучала музика композиторів Романа Григоріва та Іллі Розумейка за їхніми оперними творами „Йов“, „Вавилон“, „Ковчег“ та „Воцек“ (за романом Юрія Іздрика) протягом двох годин. Композитори грали її на парному роялі разом з Жанною Марчинською (віолончель), Андрієм Надольським (ударні інструменти) та Володимиром Роздольським (орган). В. Роздольський приєднався до своїх колег у Нью-Йорку і став організатором цього музично-театрального дійства у храмі. Орган був вперше використаний у такій композиції. Цей інструмент – один з найстаріших у Нью-Йорку, має понад 50 років.

Священик Майкл Перрі читав з амвону „Одкровення від Івана Богослова“. На головній стіні храму була проекція рук, які змінювали-

Священик Майкл Перрі (в центрі) з виконавцями опери „Літургія“. (Фото: Мирослава Роздольська)

ся. Біблійне попередження-пророцтво усе тривожніше звучало мовою музики, передавалося співом. Світло пронизувало темряву і проростало розлогим гіллям. 12 разів протягом двох годин холодний наступ темряви поборювали світло й віра. Довіра до Творця перемагала безнадію.

Спонсором експериментальної прем'єри молодих українських мистців став о. М. Перрі. Акустика храму була чудова, діяло потужне

озвучення та освітлення, працювали чотири телевізійні камери.

Артисти називають себе музично-театральною формацією „Нова опера“, що працює під керівництвом відомого режисера Влада Троїцького. Приїхали українські мистці до США на запрошення організаторів всесвітньо-відомого фестивалю „Prototype“, де показали сучасну українську оперу „Йов“ в Нью-Йорку. Її написали два роки

тому Р. Григорів та І. Розумейко. Опера стала досить популярною в Україні та за її межами. Талановитими виконавцями зацікавились організатори відомих фестивалів у різних країнах світу і запросили їх взяти участь.

Ідея „Літургії“ у поєднанні музики кількох опер на біблійну тематику виникла за вечерею у о. М. Перрі, який приймав артистів та надав їм помешкання у парафіяльному домі на час перебування у Нью-Йорку. Сам о. М. Перрі має українське коріння в третьому поколінні й хоча українською мовою не володіє, але прихильно ставиться до всього українського.

Американська публіка на прем'єрі захоплена аплодувала. Артисти наприкінці прем'єри пішли в усі кінці храму, б'ючи паличками у тарелі й відтворюючи чисті звуки. Ударні палички світилися у темряві, немов свічки, і були ще одним символом перемоги світла над темрявою.

Таких цікавих художніх прийомів було багато, коли на фоні боротьби Добра і Зла звучала пісня „Аве Марія“, коли на початку дійства голоси долинали з чотирьох кінців храму, символізуючи хрест, коли наприкінці з тихими чистими звуками вони зійшлися у коло.

У Клівленді діє Українська академія

Вихователька Тетяна Касіян на занятті в Українській академії Клівленду. (Фото: Галина Возна)

Галина Возна

КЛІВЛЕНД. – 15 січня Українська академія отримала від Департаменту освіти штату першу зірку, яка є відзнакою високої якості дошкільного виховання. 6 вересня 2016 року в Клівленді відкрився перший у США український цілоденний дитячий садочок та Центр дитячої творчості – Українська академія, яку заснували Галина і Роман Дутки. Тепер садочок відвідують понад 150 дітей, працюють 25 вихователів та шість осіб обслуговуючого персоналу.

Дітей годують п'ять разів на день традиційними українськими стравами, навчають спілкуванню з однолітками, розвитку у грі, навчанні і творчості рідною українською мовою, готують до навчання за програмою американської школи.

На пропозицію батьків було створене післяшкільля для дітей 5-13 років – група продовженого дня. Для цьо-

го купили автобус, яким забирають дітей зі шкіл. Вони виконують домашні завдання з допомогою вчителів та залучаються до творчих проєктів.

На побажання батьків була відкрита суботня українська школа для дітей від 6 до 15 років. Зараз в ній є 50 учнів та 10 вчителів. Заняття проводяться за програмою, затвердженою Міністерством освіти України. Діти вивчають українську мову та літературу, історію України та її культуру, природознавство і географію, а також беруть активну участь в приготуванні мистецьких програм з нагоди Різдва та Великодня, дня народження Тараса Шевченка, Дня Матері та інших свят.

У Центрі дитячої творчості організовані гуртки та секції хорового співу, вокалу, гри на піано, малювання, кераміки, художньої гімнастики, джудо, футболу, тенісу, сучасних і українських танців, курси аеробіки для мам, є театральна студія, школа моделей. Гуртки відвідують понад 200 осіб. Також влаштовують дні народження дітей з казковими персонажами.

Фільм єднає українців і білорусів

Левко Хмельковський

ГАЙЛЕНД-ПАРК, Нью-Джерсі. – 11 лютого в Білоруській автокефальній православній церкві Жировицької ікони Божої Матері відбувся перший громадський перегляд нового документального фільму „Життя парафії“. На початку настоятель о. Зіновій Жолобак (він промовляв також у фільмі) розповів про ідею створення фільму і її виконавців.

Таку думку подала Людмила Вороненко, яка підготувала відомості про історію церкви і написала сценарій. Режисер Тіна Розе і молодий, обдарований оператор Павло Ащеулов фільмували і монтували стрічку. Валентина Тригубович переклала текст біло-

руською мовою, а Олександр Хомченко озвучив його. Спонсорами стали Якуб Сапежинський, о. З. Жолобак, Євген Гудз, Анна Стаханович, Л. Вороненко та Ігор Проць. Приваблює мистецьке і музичне оформлення стрічки.

У фільмі гармонічно поєднані білоруська і українська тематика церковного і світського життя. Фільм розповів, що Білоруська Автокефальна Православна Церква заборонена в Білорусі, де господарює Московський Патріярхат. Церкву прийняв під духовну опіку Київський Патріярхат і Патріярх Філарет, розповідає фільм, благословив цю парафію.

Кіномистці показали на екрані від-

(Закінчення на стор. 14)

Настоятель церкви о. Зіновій Жолобак і автори фільму Людмила Вороненко і Павло Ащеулов. (Фото: Левко Хмельковський)

Дебютанток СУМ запросили на бал

Олександр Федорчук

ПАРМА, Огайо. – 27 січня у залі парафії Української католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці світло прожекторів лагідно торкалось різними барвами білосніжного вбрання столів та крісел, за якими зустрілися гості та учасники балу дебютанток Спілки Української Молоді (СУМ).

Заступник голови Осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді Ольга Мігеліч привітала учасниць торжества, побажала кожній знайти своє гідне місце у суспільстві. „Нехай ваша доброта, розуміння і підтримка інших будуть для вас дороговказом у майбутнє, принесуть рясні плоди у боротьбі за мир та краще життя нашим людям!” – сказала О. Мігеліч.

Ведучі Олеся Рабосюк та Андрій Шемечко представляли дебютанток, що входили у супроводі своїх батьків до залу, де на них чекали їхні мами. Коли усі сіли за столи, ведучі запросили настоятеля Українського католицького кафедрального собору св. Йосафата, капеляна СУМ, протоієрея Богдана Барицького звершити молитву.

Під час вечери зі сцени лунали милозвучні українські мелодії гурту „Заповідь” з Торонто у складі солістки та автора багатьох пісень Мілли Рок, Маріюша Москаля, Андрія Будревича, Нестора Шевчука та Андрія Березовського.

З привітальним словом виступила заступник голови Крайової Управи СУМ Марія Краснянська. Голова організаційного комітету балу дебютанток О. Мігеліч від імені членів комітету подякувала жертводавцям та людям, що допомагали в організації та проведенні балу за спільну працю у його проведенні.

Дебютантки та ескорти (перший ряд зліва): Каріна Коцур, Юля Барицька, Діана Думич, Христина Чижевська, Вікторія Фірманчук, Юля Лозинська, Анастасія Сембай, (другий ряд): Марко Мацех, Северин Кушмелюк, Володимир Ярема, Роман Шемечко, Микола Адамів, Микола Дрозд, Назар Яким. (Фото: Олександр Федорчук)

Колядували в Едмонтоні

Галина Котович

ЕДМОНТОН, Альберта. – Традиційний концерт коляд відбувся 21 січня в Українській католицькій катедрі св. Йосафата. Уже 39-ий концерт організувало Українське Музичне Товариство Альберти (УМТА).

Спільний спів „Бог Предвічний” відкрив програму. Голова

УМТА Люба Бойко-Белл привітала усіх і пояснила, що добровільний вступ призначений на „Міст надії” – допомогу сиротинцям в Україні. Хор „Аксіос” (диригент Борис Дерев) заспівав „Радуйся!” і „Роздество Христове”.

Після виступу кожного хору ведуча Ліля Пантелюк виголошувала вітання і пояснення різдвяних творів, у яких з'єднані теми

Різдва й історичних подій. Текст підготувала Галина Котович.

53 учні „Рідної Школи” при парафії св. Юрія Переможця виконали „Різдвяний віночок”: колядки, пісні і віршики (диригент Анна Крупа, аккомпаніст Лілея Волянська, директор школи Оля Миц). Виступили хор парафії св. Василя Великого (диригент Єлисавета Лісова-Андерсон), „Тріо Земля” (Наталя Онищук, Ірина Тарнавська, Ксенія Мариняк), хор „Верховина” при Спілці Української Молоді (диригент Орест Солтикевич), хор „Дніпро” (диригент Ірина Шмігельська, солістка Н. Онищук), вокальна формація „Аколада” (диригент Галина Лазурко).

Прозвучали побажання – написані в таборі біженців у Байройті в Німеччині 1948 року і сучасне

дотепне Лесі Саведчук з 1986 року.

Співав хор храму св. Юрія Переможця (диригент І. Тарнавська), а завершив програму народний хор „Вітер” (диригент Леся Погорецька).

Концертна громада зібрала 2,991 дол. на „Міст надії”. Останнє вітання бажало усім „У щасті ще свят діждатися, рідну коляду знов заспівати!”. Л. Бойко-Белл прочитала вірш:

У час як лунає різдвяний наш спів
Ми линемо серцем у Київ і Львів,
В східню Україну, у кримські луги,
Що їх відібрали у нас вороги.

Після виступів пароха о. Петра Бабея і о. Андрія Никифорука усі в церкві разом заколядували „Во Вифлеємі” з молитвою за Україну.

СУМ допомагає дітям в Україні

Наталя Симчик

НЮАРК, Нью-Джерсі. – Дружинники Осередку Спілки Української Молоді (СУМ) Ірвінгтон-Нюарк вже другий рік організували 4 лютого в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя благодійний сніданок, щоб зібрати фонди для відпочинку українських дітей у Всеукраїнському виховно-відпочинковому таборі СУМ в Україні.

Минулого року осередок СУМ заплатив, щоб шестеро дітей з різ-

них куточків України поїхали у серпні 2017 року в табір на узбережжі Чорного моря в селищі Лазурному Херсонської області.

Табір проводили за проектом „Український авангард” за сприянням Міністерства молоді та спорту України.

Три підтабори успішно відбулися на прибережжі. До таборування зголосилася діти та дорослі з України та світу. На таборовиків чекали цікаві гутірки, творчі заняття, велика кількість спортивних змагань, мандрівок та купання в морі.

Учасники і організатори благодійного сніданку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Нью-Джерсі. (Фото: Іван Симчик)

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує на доповідь

кандидата мистецтвознавства, доцента, старшого наукового співробітника відділу мистецтвознавства Інституту народознавства НАН України

Назара Козака
(Львів)

**„Мистецтво і вигнання
в сучасній Україні”**

**В суботу, 24 лютого 2018 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ПОДОРОЖІ

Трипільська толока у Легедзиному

Георгій Лук'янчук

Минулого літа у Державно-му історико-культурному заповіднику „Трипільська культура“, що у селі Легедзиному на Черкащині, відбулася традиційна толока, учасники якої щорічно з столиці, а також з Черкас, Чернігова, Могилева-Подільського збираються разом, щоб побудувати чи розфарбувати хати, зведені поряд з музеєм за давніми, трипільськими технологіями. Поки місили глину босими ногами, заспівали народну пісню. Мельодію відразу ж підхопила духовна оркестра, яка приїхала на толоку 29 липня з Кодими на Одещині.

Коли глина нарешті „визріла“, по ланцюжку передавали її майстрам – директорів заповідника Владиславові Чабанюку, письменникові Сашкові Лірнику та відо-

мому кінорежисерові Михайлові Ілленку. Вже до обіду всю стіну обмазали глиною, запах якої, перемішуючись з запахом очерету на даху майстерні, нагадав багатьом учасникам толоки літо у селі, у своїх бабусь та дідусів, що будували хати за трипільською традицією. Як стверджує учений секретар Інституту археології Національної Академії Наук України Олексій Корвін-Піотровський, трипільці саме методом толоки будували свої хати, про що свідчать археологічні знахідки.

Наступного дня, 30 липня, В. Чабанюк провів велику екскурсію для гостей експозиціями музею та будівлями трипільської автентики. Згодом гості разом з археологом Дмитром Чорноволом подалися в поля на розкопки.

Унікальне горно, у якому наші пращури випалювали глиняний посуд, відкопали за 200 метрів на полі, засіяному соняхами, члени Трипільської археологічної експедиції у селі Доброводи на Черкащині. За словами О. Корвіна-Піотровського, таких знахідок в світі ще не було. Особливі географічні і кліматичні умови сприяли появі й розви-

Відтворена копія гончарної печі.

Житлові та господарські споруди трипільського періоду. (Фото: Георгій Лук'янчук)

ткові на нашій землі Трипільської цивілізації, у надрах якої народжувалися наука і техніка, агрономія і астрологія, математика, медицина, релігія, мистецтво, мода.

Нещодавно на одному із трипільських поселень, у Тальянках, археологи відкопали гончарний комплекс, який вже назвали кварталом керамістів. Власне й самі Тальянки вважаються найбільшим у Європі поселенням часів трипільської культури і внесені до списку найдавніших міст в історії людства.

Експедиція під керівництвом О. Корвін-Піотровського досліджує трипільське поселення вже кілька років. За допомогою геомагнетного фотографування вдалося скласти мапу протоміста, „побачити“ його широкі вулиці, квартали, промислову зону, навіть дороги, якими наші пращури ганяли на пасовисько худобу чи їздили волами у своїх трипільських справах.

На розкопках ми застали історика Едуарда Овчинникова, що працює у складі цьогорічної експедиції на полі між Доброводами і сучасним селом Тальянки. Він показав дві гончарні ями, відкриті поруч з двома гончарними горнами (усе це частина керамічного кварталу), для випалювання посуду, де піч розігрівалася до 1,000 градусів. При цьому глина закипала, перетворювалася у пемзу, шматки якої можна побачити на розкопі. Використання кераміки, тобто вже випалених черепків

Господарська споруда, споруджена під час народної толоки.

у будівництві гончарних печей для їх міцності, це теж винахід трипільців.

Відома на увесь світ своєю вишуканістю й красою посуду хата гончаря. Експедиція О. Корвін-Піотровського вже дослідила чотири таких житла, цьогоріч розкопане п'яте. Д. Чорновол відкриває для нас двері. Усі фрагменти посуду, інші знахідки описані й сфотографовані. У сінях, стояв ткацький верстат, на підлозі тримали різне господарське начиння. Практично у кожній трипільській хаті був вівтар, де трипільці молилися своїм богам, складали їм жертви. Археологи у Тальянках дослідили чотири розмальовані хатні вівтарі – жодного разу малюнок не повторювався.

Поліція біля стародавніх глеків Трипліля.

SAVE THE DATE

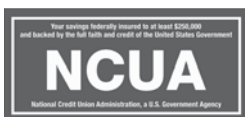
UKRFCU
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

ANNUAL MEETING

**Saturday
March 17, 2018
10:30 am**

Ukrainian Educational
and Cultural Center

700 N. Cedar Rd.
Jenkintown, PA 19046
Please bring your Photo ID

Philadelphia • Jenkintown
Trenton • Feasterville

2017-18
UKRAINIAN HERITAGE NIGHT

SUN / MAR 4 / 5:00PM

NIGHT INCLUDES:

- Special dance performances on the main concourse throughout the night
- Each ticket purchased includes a Ukrainian Heritage Night t-shirt and a group gift
- Special National Anthem and Color Guard presentation
- Join us for a post game photo on the main ice after the game
- Special highlighted Hero of the Game

To purchase tickets:
Please visit groupmatics.events/event/Ukrainianheritage

For questions:
Please contact Myron Bytz at (973) 989-5800 or email bytzzmm@gmail.com

 Prudential Center

ANNUITIES

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

Contact us:
888-538-2833

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states.

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General information: 800-253-9852 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

The Ukrainian National Association Inc.

will host a presentation by

Dr. Petrusia G. Kotlar

“Wellness and Nutrition as a Means to Healthy Longevity”

TRENDS-2018

Sunday, March 18, 2018, at noon, at Holy Protection of Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church Hall, 255 Barnum Avenue, Bridgeport, CT 06608

Admission: gratis
Healthy snack tasting

Organized by UNA Connecticut District

Topics to be discussed include:

- Ethno-nutrition
- Seasonal Eating
- Nutritional Trends in 2018
- Alternatives to Chemical Medicine

Dr. Kotlar, chiropractor, is a well-known alternative health care provider practicing for 33 years. Her holistic wellness practice in NYC encompasses spinal health, nutrition, exercise and apitherapy. As part of her continuing education studies, Dr. Kotlar has completed coursework on Nutritional Protocols for Daily Living, Principles of Digestion, and Fundamentals of Herbal Therapy in Endocrinology and Cardiac Health, among others.

Захоплення Криму...

(Закінчення зі стор. 1)

порожнім і керівництва часів В. Януковича вже не було. В. Наливайченко розповів, що в ніч із 22 на 23 лютого він уже бачив на півострові російську військову техніку. На початку березня 2014 року почалися перші арешти і затримання офіцерів та агентів спецслужб Росії. Від них СБУ отримувала першу інформацію про спецоперації, про тих, хто в СБУ перейшов на бік Росії.

Адмірала І. Тенюха запросили свід-

чити третім. Він розповів про період 2006-2010 років, коли ще очолював Військово-морські сили (ВМС) Збройних сил України (ЗСУ). Тоді відносини ВМС України з Чорноморською флотом Російської Федерації були напруженими. Коли В. Янукович став президентом у 2010 році, І. Тенюха звільнили з посади, почалась кадрова зачистка.

Проукраїнських офіцерів змінювали на проросійських, розповів І. Тенюх. Кримська земля віддавалась під будівництво будинків російських офіцерів, у яких платня була показово вищою від українських офіце-

рів. Коли Росія почала перекидати свої війська, з'ясувалось, що люди на В. Януковича, тодішній начальник Генштабу ЗСУ Юрій Ільїн віддав наказ не вводити ВМС України у бойову готовність. У лютому-березні 2014 року І. Тенюха призначили виконувачем обов'язків Міністра оборони. Він перш за все провів навчання, привів війська у готовність і перегрупував їх, залежно від дислокації російських „зелених чоловічків“.

І. Тенюх виступав за масштабну військову операцію, однак проти цього була Юлія Тимошенко, яка тоді навіть не мала державної посади, а була

політиком, нещодавно звільненим з-за ґрат. Такої ж думки дотримувалися тодішній голова Адміністрації президента, а тепер голова Оборонного комітету Верховної Ради Сергій Пашинський, а також колишній керівник Нацгвардії України, а зараз Міністер оборони Степан Полторак. Саме їхні рішення про неоголошення війни, виведення військ із Криму без бою та відмова оголошувати військовий стан призвели до того, що півострів тепер під контролею Росії. Так прокоментував свідчення В. Наливайченка та І. Тенюха на суді політичний експерт Григорій Перепелиця.

KLK Cordially Invites Members, Family & Friends

Our Annual KLK Ski Races & Winter Weekend

Date: **Saturday, March 17, 2018**

Place: **HUNTER MOUNTAIN, NY**

Registration begins bright & early at 8:00 AM
Opening ceremony begins at 9:45 AM
Races begin at approximately 10:00 AM
Snowboarders welcome

Dinner and Awards Ceremony:
Coppertree Restaurant at Hunter Mountain
Time: 7:00 PM

Please wear your "Vyshyvanky" to the Awards Ceremony.

Visit our website at www.klkusa.com or contact
Andrew Hadzewycz for registration forms or information at:
hadzewycz@optonline.net

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ - АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В КОНЕКТИКАТ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

в неділю, 18 березня 2018 року, о годині 2:00 по полудні

в залі Української католицької церкви св. Покрови
255 Barnum Ave., Bridgeport, CT 06608

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу члени управи окружного комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних відділів:

Відділ 12 - Homin Society-Hartford CT
Відділ 59 - Ukrainian Sitch Society-Bridgeport CT
Відділ 67 - Zaporoska Sitch Society-Ansonia CT
Відділ 253 - Ivan Franko Society-Ludlow MA
Відділ 254 - Ss. Peter & Paul Society-New Britain CT
Відділ 277 - St. John the Baptist Society-Hartford CT
Відділ 387 - Lubow Society-Willimantic CT
Відділ 414 - Auhustyn Woloshyn Society-New Haven CT

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

У нарадах візьме участь :

Славка Горбатий - Радна УНСоюзу
Юрій Симчик - Головний Секретар УНСоюзу

За управу Округи:

Мирон Колінський, голова
Христина Д. Мельник, заступник голови
Богдан Добошак, секретар
Славка Горбатий, скарбник

МОЖЛИВІСТЬ НА КАР'ЄРУ В КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union
2332 West Chicago Ave, Chicago, IL 60622

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка "Самопоміч" знаходиться в пошуках Виконавчого Директора з причини плянованого відходу на пенсію нашого довголітнього Президента.

Наші вимоги на цю відповідальну позицію:

- Кандидат мусить бути добре ознайомлений у менеджменті фінансових інституцій;
- Мати вміння і досвід у стратегічних плануваннях і дискусіях з Радою Директорів;
- Мати певну візію щодо майбутніх плянів для нашої інституції.
- Як Президент цієї фінансової інституції, він/вона мусить вміло представляти цю позицію;
- Ступінь бакалавра у бізнесових або фінансових студіях є необхідним; вимагається також не менше п'яти років успішного досвіду в фінансових інституціях;
- Плинна англійська й українська мови конечні, у слові та письмі;
- Кандидат/ка мусить бути громадянином Сполучених Штатів Америки, або т.зв. "permanent resident", і проживати у Чикаго або передмістях.

Зацікавлених просимо вислати заявку про зацікавленість і резюме електронною поштою на адресу ceosearch@selfreliance.com.

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та ануїтетів. У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

888-538-2833

Приєднуйтесь!

**УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ
СОЮЗ**

ПОСТАТІ

Його слово не втратило ціни

Ярослав Стех

В січні 2017 року сповнилося 110 років від дня народження журналіста, письменника, літературного крутика, педагога, громадського і політичного діяча Петра Голубенка (справжнє прізвище Шатун, Петро Іванович; псевдоніми – Петро Ромен, Дмитро Кармазин, Д. Шуменко).

Народився він 12 січня 1907 року в селі Деркачі (нині місто Дергачі) на Харківщині. Ще у шкільні роки почав писати вірші, а трохи згодом – і прозу. В 1930 року редакція журналу „Молодняк“ схвалила до друку його повість про життя сільського учителя, але на жаль її не було опубліковано – в останній момент цензура знайшла у творі ідеї „українського націоналізму“. З тих самих причин йому не пощастило видати й збірку поезій „В дорозі“.

В 1928 році П. Шатун закінчив Харківський педагогічний технікум ім. Г. Сковороди, відтак учителював на Уманщині. У 1931-1936 роках поглиблював знання на філологічному факультеті Харківського університету, успішно його закінчив, мав перспективу вступу до аспірантури, однак, був покликаний до Червоної армії. Служив П. Шатун під Білою Церквою, читав там офіцерам курс з літератури.

У травні 1941 року захистив кандидатську дисертацію „Естетичні погляди Шевченка“, і дістав призначення на працю в в Черкаському педагогічному інституті.

Війна застала П. Шатуна в рідному селі. За вказівкою підпільної ОУН, він діяв у Дергачівському районі. Після звільнення Дергачів Червоною армією військовий советський трибунал засудив П. Шатуна до смертної кари, та невдовзі її замінили відісланням на передову лінію. Так він потрапив у 1944 році в німецький табір полонених. Звідси дістався до табору Ді-Пі, працював вчителем в українських таборових школах.

На початку 1950-их років переїхав до США, вивчив англійську мову і став займатися педагогічною та літературною діяльністю. Писав статті та літературні дослідження для україномовних часописів „Шлях Молоді“, „Орлик“, „Розбудова Держави“ та „Промінь“. Активно співпрацював з часописами „Смолоскип“, „Нові Дні“, „Свобода“, „Українські Вісті“, „Український Прометей“ та „Українське Слово“.

У своїх літературних та публіцистичних працях П. Голубенко гостро таврував русифікацію в Україні, зросійщення українського народу, знищення національно свідомої української інтелігенції у часи так званої „українізації“ і в

добу „розстріляного відродження“, винищення нашої нації низкою голодоморів.

У 1987 році у США П. Голубенко видав книгу „Україна і Росія у світлі сучасности“, у якій істотно допоміг читачам пізнати правду про злочини Москви, вчинені в Україні. Не менш цікава друга його книжка публіцистики „Україна і Росія у світлі культурних взаємин“ (1987). На жаль, ці твори не були відомі в Україні, життя якої перебувала під тотальним контролем Москви.

Загалом П. Голубенко написав понад 60 цінних літературно-критичних та політичних праць. Значна частина з них присвячена Миколі Хвильовому („М. Хвильовий і молодь“, „Шевченко і Хвильовий“, „Ідеологія і світогляд хвильовизму“ та ін.)

П. Голубенко був він одним з ініціаторів створення літературного об'єднання „Слово“.

Помер цей цікавий, глибоко патріотичний автор на 81-му році життя у Фльориді 6 жовтня 1987 року. Похований на українському цвинтарі св. Андрія у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі.

Торонто

Миротворча операція

(Закінчення зі стор. 3)

нальний безпеці України, яку містить у собі миротворча операція, пов'язана з винесенням на порядок денний питання практичної реалізації Києвом політичної частини Мінських домовленостей, з огляду на виконання їх безпекової складової.

Чи може Україна відмовитися від цієї реалізації? Звісно, може. Тут ми повертаємося до іншої тези зі статті російських „інтелектуалів“ — стосовно неможливості для Києва нескінченно розраховувати на безумовну підтримку Заходу.

Поза всіляким сумнівом, наші західні партнери, насамперед учасники „нормандського“ процесу, жорстко наполягатимуть на виконанні Україною своїх політичних зобов'язань. Адже йдеться вже про „втрату обличчя“ західними діяча-

ми, які проголосили повне втілення Мінських домовленостей і безумовне виконання сторонами всіх відповідних зобов'язань наріжним каменем в Донбасі. Європа так зациклилася на декларуванні своєї відданості Мінським домовленостям, що, схоже, в принципі, крім них і поза ними вже нічого не бачить, зокрема й перспектив тривалого миру

Крім того, слід враховувати властиву Заходові фетишизацію виборів як таких, схильність розглядати їх у відриві від інших елементів, потрібних для функціонування в суспільстві повноцінної демократії, без яких сам виборчий процес перетворюється на пустушку. Наслідком такої односторонності стане наполягання на якнайшвидшому проведенні виборів на деокупованих територіях, що є безглуздом, з багатьох точок зору, включно з необхідністю дотриман-

ня критеріїв ОБСЕ, однак відповідатиме букві Мінських домовленостей.

У контексті всіх цих чинників, пряма відмова України від виконання політичної частини Мінських домовленостей, зокрема оперативного проведення виборів до органів місцевого самоврядування, може різко погіршити її стосунки з провідними країнами Заходу, насамперед з Німеччиною.

З початком миротворчої операції в Донбасі проросійське європейське лобі різного ґатунку отримує додаткові аргументи для розгортання потужної кампанії за, щонайменше, поетапне скасування санкцій. Чи матиме послаблення санкційного режиму проти Росії негативні наслідки для України? Звичайно ж.

Насамперед, такий крок слід розглядати як індульгенцію, прощення Росії вчинених злочинів проти людяності, війни, сліз,

багатотисячних жертв, скалічених людських життів. Безкарність, як відомо, заохочує злочинця до повторення злочину. Умиротворення російського агресора за рахунок жертви агресії стане стимулом для Росії продовжувати політику знищення України, хіба що в більш витончених, а отже — і більш небезпечних формах. Росія отримає час і можливість для перепочинку, накопичення фінансових, матеріальних та людських ресурсів, модернізації економіки, воєнно-промислового комплексу і збройних сил. За незмінності політики щодо України нам невдовзі протистоятиме той самий ворог, але посилений і навчений. Росія нам спокою не дасть. Це потрібно розуміти абсолютно чітко.

„Дзеркало тижня“

Олександр Самарський – український політолог, Київ.

Кровотеча...

(Закінчення зі стор. 2)

Економічні механізми реінтеграції мігрантів та діаспори:

1. Розміщення облігацій серед мігрантів та діаспори.

За 60 років близько 20 країн (включно з Індією, Ізраїлем, Кенією) залучили понад 50 млрд. дол. шляхом розміщення облігацій для своєї діаспори у країнах її мешкання. Ці гроші йдуть на розвиток інфраструктурних проектів на батьківщині, фінансування держборгу, будівництва соціально важливих проектів.

2. Мотивація запуску депозитно-накопичувальних продуктів та послуг.

За 1970-2010 роки близько десяти країн (включно з Туреччиною, Індією, Марокко) залучили понад 100 млрд. дол. від своїх мігрантів на спеціальні депозитні та ощадні рахунки в місцевих банках. Залежно від країни, гроші мігрантів і діаспори становили 10-40 відс. усіх депозитів населення цих країн.

3. Легалізація і стимулювання розвитку нових каналів переказів

грошей.

У більшості країн, що розвиваються, реєстрація систем переказів має повідомний характер, що спрощує їхню роботу і збільшує суму переказів легальними каналами. У країнах, які стимулюють приплив грошей своїх мігрантів, на ринку працює від 500 до 1,000 систем переказів. Такі країни одержують від 10 до 30 млрд. дол. переказів за рік.

4. Стимулювання розвитку нових кредитних програм та оцінювальних моделей.

Мігранти й одержувачі переказів — стабільні та надійні клієнти. Близько десятка країн (у т.ч. Мексика, Перу, Індонезія), що розробили спеціальні програми для них, видають на рік понад 1 млрд дол.

5. Стимулювання запуску страхових, пенсійних та іпотечних програм.

Країни намагаються захистити своїх мігрантів, доки вони перебувають за кордоном. Тільки на Філіппінах за рік продається понад 10 млн. страхових полісів для мігрантів, які від'їжджають. Ці поліси покривають від 10 до 20 типів страхових випадків.

6. Забезпечення майбутніх надходжень грошових переказів.

За 1992-2006 роки шість країн (у т.ч. Бразилія, Перу) отримали на ринках позикового капіталу майже 2 млрд. дол. під заставу майбутніх потоків грошових переказів. Світовий банк вважає такий механізм дуже перспективним у застосуванні і ще в 2006 році оцінював його річний потенціал у 36 млрд. дол.

7. Розвиток програм державно-приватного партнерства.

Досвід Латинської Америки свідчить, що загалом 30-40 відс. мігрантів зацікавлені виділяти 1-10 відс. своїх особистих доходів на соціальні проекти на батьківщині, якщо в їх співфінансуванні бере участь місцева/федеральна влада. Усього у світі до 10 млрд. дол. переказів на рік спрямовується на такі програми.

8. Запуск інвестиційних і митно-податкових пільг/стимулів та програм.

Країни розробляють інвестпрограми і знижують податки для мігрантів, які бажають інвестувати гроші на батьківщину.

9. Запуск програм пільгового кредитування малого підприємництва.

У низці країн діють програми за принципом „1+1“, де на кожен доляр мігранта, інвестований у бізнес-проект на батьківщині, донори та влада дають також один доляр.

„Дзеркало тижня“

Юлія Мостова та Сергій Рахманін – Головний редактор і заступник Головного редактора газети „Дзеркало тижня“, Київ.

Річні збори 277 Відділу Українського Народного Союзу,

Тов. св. Івана, відбудуться в суботу, 10 березня 2018 року, о годині 10:00 ранку в залі Українського Народного Дому, 961 Wethersfield Avenue, Hartford, CT 06114-3137. Запрошуємо всіх членів до участі.

Мирон Колінський, Голова Відділу
Мирон Кузьо, Секретар Відділу

Україна у вогні

(Закінчення зі стор. 1)

Україна у вогні й сьогодні, в оцю хвилину. Громи канонад – не буквальних, не гарматних, а ідейних, світоглядних – котяться зі сходу на захід і з заходу на схід. Непримиренна, доленосна битва точиться на інтернетних веб-сторінках, в газетах і журналах, проте, найгостріша і вже вповні відверта – на українських телеканалах, котрі усі без винятку належать не просто олігархам, але олігархам антиукраїнським.

Ясно відчувається загальний плян – не допустити появи нових політичних проукраїнських сил, скомпрометувати Революцію Гідності і її учасників, ототожнити український патріотизм з екстремізмом і нацизмом, унеможливити посилення українства в Україні, здійснити в ній хаос, на тлі якого дореволюційний режим регіоналів буде виглядати привабливим.

Телевізійні програми на актуальні теми вибудовуються так, щоб

змусити глядачів зробити потрібні власникам каналу висновки. Для цього влаштовуються дискусії „правильних“ коментаторів з „неправильними“.

Свіжий приклад. На „112.ua“ цими днями схрестили списи „правильний“, бо антиукраїнський Євген Червоненко і „неправильний“ Дмитро Корчинський, проукраїнську безкомпромісність якого „правильний“ називають екстремізмом. Мова – про українсько-польські стосунки. Є. Червоненко закликає, „заради миру і спокою“, відмовитися від Степана Бандери як одного з символів української національно-визвольної боротьби. Пропаганда „миру і спокою“ в Україні, яка веде війну з російським агресором, – це тонко розрахована антиукраїнська провокація, вигідна Москві і Варшаві. Ніщо інше, як „мирний“ шлях до капітуляції незалежної Української держави.

І коли вірний собі Д. Корчинський каже, що визвольна ідеологія С. Бандери була в тій певній частині українського світу і в той певний час прогресивним явищем, „пра-

вильний“ Є. Червоненко спалахує „святим гнівом“: як телеканал міг надати слово такому „бандерівцеві“!

Упродовж кількох останніх тижнів, мабуть, не було жодного телеканалу і веб-сторінки, де б не коментувалися слова голови Українського Інституту національної пам'яті Володимира В'ятровича про те, що книжки та пісні модних в радянські часи письменника Михайла Булгакова і барда Володимира Висоцького, з огляду на саму цікавість і деяку нібито опозиційність їхніх текстів, були своєрідними пропагаторами „руського міра“. З того, яка буря здійнялася проти В. В'ятровича, стає зрозуміло, в якій страшній мірі українська національна самосвідомість уражена чужими і ворожими українському національному відродженню психологічними і світоглядними стереотипами.

Про антиукраїнців нема й мови, але сьогоднішня загальносупільна атмосфера, котру формують телеканали та залежна від тих самих олігархів преса, змушують згинати спину цілком нормальних осіб.

Ведуча програм „Народ проти“ і „Hard“ Наталія Влащенко запитує Романа Безсмертного, розумну, порядну і проукраїнську людину: як він ставиться до М. Булгакова і В. Висоцького? Досвідчений політик, очевидно, маючи великі амбіції, може, навіть президентські, намагаючись вгодити капітулянтським настроям й виглядати при цьому „святішим, ніж Папа Римський“, накинув на Україну й українців дивний обов'язок рятувати російську національну культуру, бо в сьогоднішній Росії нема, бач, кому це робити. Ай-яй-яй, яке ж добре серце в цього політика – рятувати культуру, котра навіть на своїх визнаних світом вершинах ніколи на заступилася за безперервно нищену українську культуру і українську національну душу.

Шельмувань і тенденційних оцінок у пресі і на телеканалах зазнають сьогодні „Національні дружини“, нещодавно утворені з метою запевнення більшого порядку на вулицях українських міст і сіл. Тому що ініціатива походила від українського корпусу „Азов“, відомого своїм героїзмом у війні з російським агресором на Донбасі, десятки „експертів“ і „політологів“ щодня змагаються у знеславлюванні цих дружин, накиданні їм „антидемократичних“ намірів.

Нема найменшого сумніву: сьогодні в Україні її вороги знову, як і в найчорніші часи нашої історії, зазіхають не лише на фізичний український простір, але на простір ідейний, ментальний. Тому невідкладним завданням є визначення „червоної лінії“, яку україножери не матимуть змоги переступити.

Фільм єднає...

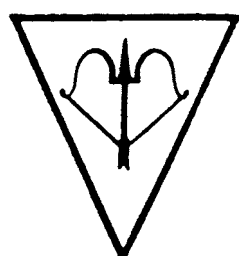
(Закінчення зі стор. 8)

значення у храмі провідних християнських свят і парафіяльних подій. Окремі розділи були безпосередньо присвячені Україні, зокрема освячення прапора України, який привезло з Києва подружжя Тамара і Віталій Минки. На екрані з'явилася газета „Свобода“, яка систематично висвітлює життя парафії, допомогла порадами у створенні фільму. На Святі вишиванки не бракувало українських строїв. Урочисто відзначає парафія День Незалежності України. Молоді парафіяни Аня Караневська, Дмитро Жолобак і Андрій Тимчишин прочитали у фільмі українською мовою на тлі краєвидів Києва молитву за мир і спокій в Білорусі та Україні. Автори фільму докладно розповіли про допомогу парафії воїнам України, які протистоять російській агресії на Донбасі, про підтримку марафону ветеранів-інвалідів у США.

Думками про життя парафії поділилися з екрану Я. Сапежинський, Ганна Войтенко, Тамара Колба, Микола Саганович. Фільм завершив словом Архiepіскоп Святослав Логін, який говорив про єдність білоруського та українського народів і просив Всевишнього благословити їх тепер у на майбуття.

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“ влаштовує „ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2018 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 24 червня до суботи 30 червня 2018 р.
- від неділі 1 липня до суботи 7 липня 2018 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622
Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **30 травня 2018 р.** • Після реченця не приймаємо зголошень.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2018

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи
Дата народження
Адреса
Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вписуєте на табір перший раз

- ☐ від 24 червня до 30 червня 2018 р. ☐ від 1 липня до 7 липня 2018 р.
Величина таборової сорочки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.
☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги
.....
.....
.....
..... Підпис батька або матері

Вісті Фундації ім. Івана Багряного Лютий 2018 року, ч. 209

Фінансовий стан Фундації у 2017 році

У 2017 році 78 осіб прислали до Фундації ім. Івана Багряного 50,099 дол. пожертв на різні потреби в Україні та діаспорі. З каси Фундації в 2017 році видано 94,003 дол. на видання різних книг відомих осіб України та про діяльність української діаспори, на допомогу воякам, що ставлять опір російським терористам на Донбасі, на лікування поранених вояків, видавництвам, студентам, сиротам, на конкурси української мови, газетам, журналам та деяким установам діаспори. Прізвища жертводавців, суми та цілі пожертв Фундація подавала на сторінці Фундації, що з'являється раз на місяць в газеті „Свобода“ та в Бюлетені Фундації.

Найбільшу суму – 25 тис. дол. передано Товариству Української Мови (ТУМ), яке очолює Віра Боднарук, заступник голови Фундації ім. І. Багряного, яке допомагає фінансово „Просвітам“ України по всіх областях, щоб в Україні усі знали українську мову, історію та культуру, а не користувалися мовою народу, що століттями поневолював Україну й забороняв користуватися українською мовою.

В місто Дніпро, представникові Фундації ім. І. Багряного Фіделю Сухоносові, редакторів журналу „Бористен“, вислано 14,532 дол. для потреб вояків, на лікування поранених на війні, на харчів для родин вояків, що ставлять опір російським терористам на Донбасі, сиротам, на конкурс творчої молоді, на видання книг вояків, на пресовий фонд журналу „Бористен“ та Бюлетеню „Наша Церква

Київський Патріархат“.

Старанням журналіста, доктора філософії, колишнього десятирічного редактора газети „Українські Вісті“, що виходила в США, та кількарічного редактора газети Спілки письменників України „Літературна Україна“, а тепер представника Фундації на Полтавщині Сергія Козака видано й розповсюджено по бібліотеках, школах та інших установах України книги „Індекс журналу „Нові дні“, що виходив в Канаді, „Довідник українських письменників діаспори“, „Тематичний показник „Українських вістей“, „Статті про Івана Багряного“. Йому вислано 13,455 дол.

Старанням довголітнього представника Фундації з Києва Олександра Шугая поставлено пам'ятник І. Багряного в місті Охтирі на Сумщині. На ту ціль та на видання його книги вислано 9,500 дол. Менші суми грошей дано на видання книг редактора газети „Свобода“ Левка Хмельковського, Валерія Гайдабурі, Олександра Вівчарика та видавництву „Смолоскип“ – разом понад 7,000 тис. дол.

Ліга Українських Меценатів, членом якої є Фундація, кожного року влаштовує конкурси української мови, щоб український народ якнайскорше заговорив українською мовою. Фундація ім. І. Багряного, починаючи з 2002 року, спершу давала щорічно по 1,000 доларів, а як стала її членом, то посилає щорічно по 5,000 дол.

Менші суми переслано через фірму „Міст“ в

Україну редакторів журналу „Універсум“ представникові Фундації в Львові Олегові Романчукові, представникові Фундації в Чернігові редакторів газети „Світ-інфо“ Петрові Антоненкові, редакторів газети „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі Сергієві Зінченкові, редакторів журналу „Березиль“ в Харкові Володимиріві Науменкові, редакторів журналу для молоді й старших „Журавлик“ Анатолієві Кіндратенкові та Олександріві Панченкові на видання книги про відомих полтавців діаспори.

Українському Конгресовому Комітетові Америки (УККА) вислано 2,000 дол. на створення фільму про Симона Петлюру.

До Української Вільної Академії Наук в Нью-Йорку, де зберігається архів Фундації та її братніх організацій, щороку висилається по 500 дол., тож 2017 року було вислано таку ж суму.

В 2017 році лавреатом Фундації ім. І. Багряного став науковець Павло Гриценко, якому було вислано диплом і 1,000 дол. Менші суми як 500 дол. дано Українському Вільному Університетові в Мюнхені, Фундації „US-Ukraine“, Острозькій Академії, Фундації Києво-Могилянської Академії та Українському Національному Музеєві в Чикаго.

Менші суми висилались в 2017 році в різні міста України для лікування хворих дітей та осіб. З каси Фундації, яка існує з 1975 року, вислано в 2017 році, в більшості в Україну, понад 94 тис. дол.

Архіви Фундації надійно збережені

Олексій Коновал

Під час Другої світової війни багато „остарбайтерів“, які були примусово вивезені до Німеччини на працю, та родини, які були переслідувані, розкуркулені, голодували 1933 року та були на засланні й не бажали далі жити в „комуністичному раю“, залишили Україну. Після війни вони опинилися на території Австрії та Німеччини, у американській, англійській та французькій зонах. Згідно з домовленостями між керівниками США, Англії та СРСР люди з східних та центральних областей України підлягали примусовій репатріації в Радянський Союз.

Українці з Галичини та земель, що до 1939 року були під Польщею, та особи, що залишили Україну після Першої світової війни з урядом УНР, репатріації не підлягали. Тому становище так званих українських „східняків“ й „західників“ було різне. За „східняками“ по всій Західній Німеччині їздили автами радянські офіцери разом з своїми союзниками, щоб забрати людей з Великої України до репатріаційних таборів.

В обороні підрадянської еміграції, проти примусової репатріації та таборових перевірок в обороні „східняків“ виступив своєю брошурою „Чого я не хочу вертатися до СССР“ Іван Багрянний. В Новім Ульмі, в 1945 році, почав виходити „східняцький“ часопис „Українські вісті“. Тоді було створено Українську Революційно-Демократичну Партію (УРДП), членами якої були вихідці з східних та центральних земель України.

У 1948-1952 роках став можливим для багатьох на виїзд до США, Канади, Бельгії, Англії, Фран-

ції, Австралії та інших країн світу. В тих країнах вони створили Крайові комітети УРДП, а в США Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Переконань (ОУРДП). Старанням членів УРДП в США, а пізніше й у інших країнах, постали Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців Советами (ДОБРУС) в США, Союз Українців Жертв Російсько-комуністичного Терору (СУЖЕРО) в Канаді, Товариство Прихильників УНР, Легіон ім. Симона Петлюри та 1975 року Фундація ім. Івана Багряного. Їх старанням 18 липня 1950 року в Нью-Йорку було створено молодіжну організацію з молоді, що не належала ні до Пласту ні до СУМ – Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) та Товариство Одумівських Приятелів (ТОП). Рівночасно зі створенням цих організацій появилися їхні газети, журнали, бюлетені, інформаційні листки та інші видання.

За роки існування цих організацій, більшість з яких припинили свою діяльність, бо їх членство відійшло в потойбічний світ, назбиралося багато архівів та різних річників їх видань. Річники газет „Українські Вісті“, „Український Прометей“, „Ми ще повернемось“, журнали „Нові дні“, „Молода Україна“, „Наші прозиції“, „Наша боротьба“ та „Штурм“ вислані до Конгресової Бібліотеки США у Вашингтоні, до архіву УВАН в Нью-Йорку, до Українського Національного Музею в Чикаго, до Іллойського університету в Урбана-Шампейні, до Іміграційно-історичного Дослідницького Центру при Мінесотському університеті, до Українського Культурного і Освітнього Центру у Вініпезі, Манітоба, та інших

архівних центрів у діаспорі.

Річники газет та журналів також вислано до Києво-Могилянської академії, Острозької академії, до Міжнародного центру освіти у Львові, до Державного архіву-музею в Києві, до музеїв Тараса Шевченка в Каневі та діаспори у Львові та до багатьох інших університетів, бібліотек та музеїв у Києві, Полтаві, Запоріжжі, Миколаєві, Одесі, Харкові, Охтирці, Сумах та інших містах України.

Фундація минулого року видала двотомник „Українські вісті“ в Європі й Америці (1945-2000) – бібліографічний покажчик змісту газети, в яким подано авторів та короткий зміст поміщених статей. Ті книги вислано до Конгресової Бібліотеки США у Вашингтоні, до УВАН, НТШ та Іллойського університету в Урбана-Шампейні. Листування Михайла Воскобійника, Петра Волиняка, Мар'яна Дального, Анатолія Юриняка, Федора Пігідо, Петра Шинкаря та багато інших з І. Багрянним передано до УВАН в Нью-Йорку, а деяке листування до Іміграційно-історичного Дослідницького Центру при Мінесотському університеті. Багато пропам'ятних значків, жетонів, летючок, програмок, квитків різних імпрез ОДУМ передано до музею Т. Шевченка в Каневі.

Впродовж багатьох років східні філії ОДУМ США влаштовували виховні та відпочинкові табори свого членства на оселі „Верховина“, пізніше на своїй оселі „Київ“ в штаті Нью-Йорк, а західні філії – в Мінесоті та на оселі ОДУМ „Україна“ в Лондоні, Онтаріо, разом з одумівцями Канади. 2017 року там відбувся табір виховників, відпочинку й бандуристів. З таборів виховання та відпочинку ОДУМ США і Канади на оселях ОДУМ та з життя і праці філій у Філадельфії, Мінеаполісі, Чикаго та інших зібрав фотографії та летючки й устатив в альбоми Юрій Криволап. Половина тих альбомів переслано в Державний архів-музей Києва, а 10 альбомів передано до Українського Національного Музею в Чикаго, де також зберігається увесь архів філії ОДУМ Чикаго за 55 років праці.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: 2,000 дол. – **Фундація „Спадщина“ банку „Певність“** для Товариства Української Мови, 1,025 дол. – **Василь Стан** (з них 500 дол. для воїнів, 200 дол. для газети „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі, 200 дол. на пачку харчів для родини воїнів, 75 дол. для Фундації та 50 дол. для журналу „Бористен“), 800 дол. – **Галина Свічковська** (з них по 400 дол. для журналу „Березиль“ та для Фундації), 500 дол. – **анонімний жертводавець** (з них по 100 дол. Лізі Українських Мецена-

тів, Києво-Могилянській академії, для сиріт в місті Дніпро, Фундації та на інші потреби, 150 дол. – **Раїса Кохно** для сиріт України, по 100 дол. – **Іларіон Хейлик** на видання книги для фронтовиків, **Валентина Курилів** для Фундації, **Валентина Косогор** для Фундації та **Богдан Чуловський** для сиротинця в місті Дніпро, 75 дол. – **Олександр Власенко** для сиріт України.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає і далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, журналам та газетам України, пораненим воякам, їх родинам та сиротам.

Дописи і листи
до Фундації ім. Івана Багряного,
членські внески і пожертви
просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

НА SHARE TA COVERDELL РАХУНКАХ

IRA **2.02%**
APY

Ваші пенсійні рахунки IRA додатково застраховані федеральним законом на суму 250,000 дол. Депозити і вибирання грошей з IRA рахунку і Coverdell Education Savings Accounts (CESA) рахунку регулюються федеральним законом. Пропонована процентна ставка може змінитися. Для детальнішого ознайомлення з правилами використання IRA та CESA рахунків читайте наш "Truth in Savings Disclosure". Скористайтеся послугами свого податкового радника щодо суми вкладу на IRA і CESA. За більш детальною інформацією про переваги IRA рахунків завітайте до найближчого бюро Кредитівки "Самопоміч" або зателефонуйте на безкоштовний номер 888-222-8571

VISA **КРЕДИТНІ**
Platinum **КАРТКИ**БЕЗ РІЧНОЇ ОПЛАТИ
НИЗЬКА ФІКСОВАНА ПРОЦЕНТНА СТАВКАЗАРЕЄСТРУЙТЕСЬ
ОНЛАЙН
SELFRELIANCE.COMЗа додатковою інформацією
телефонуйте на номер 888.222.8571**ДЛЯ ВАС**
НЕЗАЛЕЖНО
ВІД ПОГОДИ**Selfreliance**
Ukrainian American Federal Credit Union**62,000+**
БЕЗПЛАТНИХ ATMs***БЕЗКОШТОВНО, ЯКЩО ВИ ОТРИМУЄТЕ ДОСТУП ДО СВОГО РАХУНКУ В САМОПОМОЧІ ЗА ДОПОМОГОЮ ЦИХ МЕРЕЖ:**

*Знімання коштів безкоштовне у випадку, коли Ви отримуєте доступ до свого рахунку в Самопоміч через AllpointSM, Star sf[®] або Co-op[®] мережі. Будь ласка, дивіться нашу truth-in-savings брошуру за більш докладною інформацією стосовно використання чекового рахунку в Самопоміч.

ЗРУЧНО та надійно
ЧЕКОВІ РАХУНКИБЕЗ МІСЯЧНИХ ОПЛАТ • БЕЗ МІНІМАЛЬНОГО БАЛАНСУ
БЕЗКОШТОВНА VISA[®] DEBIT КАРТКА
ВІЛЬНИЙ ДОСТУП ДО СВОЇХ РАХУНКІВ ЧЕРЕЗ ІНТЕРНЕТ is DirectConnectSM

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небудь бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50 і \$200 на діловий чековий рахунок. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть стягуватись додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Тільки для теперішніх та майбутніх членів. Докладні інформації подані у www.selfreliance.com/disclosures/. Пропозиції можуть бути змінені чи скасовані без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на безкоштовний номер 888.222.8571

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
Full Financial Services

Home Office: 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ
558 Summit Ave. Jersey City NJ
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ

973-373-7839
201-795-4061
973-887-2776

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfreliance.ny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Біля станції...

(Закінчення зі стор. 6)

сотник медицини Армії УНР Іван Очеретко, дружина якого Клавдія як сестра-жалібниця Армії УНР була учасницею бою під Крутами.

Дослідник назвав також крутянців, які в бою уціліли й жили у інших містах США. Аверкій Гончаренко (1890-1980) – полковник Армії УНР, командував боєм під Крутами. Випускник Чугуївської військової школи, яку закінчив у 1912 році. У студентському курені під Крутами загинув його рідний брат Федір. Був старшиною Дивізії „Галичина“. Автор спогадів „Бій під Крутами“ (1938). Похований на українському цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі.

У США жили й інші учасники

бою у складі студентської сотні. Це Петро Поржи-Олексієнко (1898-1988), нагороджений Хрестом Петлюри та Воєнним Хрестом. Автор спогадів „Ржищів над Дніпром“ (1970). Похований в Денвері. Іван Карван (1893-1976) разом із двоюрідним братом Костем теж брали участь у бою в складі студентської сотні. Співробітник Міністерства преси та інформації УНР у Кам'янці-Подільському. Випускник Ягелонського університету (1926), адвокат. Похований у Філадельфії.

Леонід Буткевич (1900-1980) – поручник Армії УНР. Випускник Спільної юнацької школи. Воював в складі 1-ої Запорізької дивізії. Жив і працював у Франції та США. Нагороджений Хрестом Симона Петлюри та Воєнним Хрестом УНР.

З Першої Української військової школи ім. Богдана Хмельницького брали участь у бою під Крутами кілька вояків, які потім жили у США. Серед них Василь Дзюблик (1893-1987) – хорунжий Армії УНР. У складі Лицар Залізного хреста за Зимовий похід і бої. Похований в Клівленді. Степан Магалаєс (Архимандрит Святослав) – хорунжий армії УНР. У 1960-их роках – настоятель Української православної церкви св. Миколая в Маямі. Василь Уманець (?-1981) – учасник Всеукраїнського Православного Церковного Собору (Київ, 1921). Митрофорний протоєрей Української Православної Церкви в США, настоятель парафії св. Архистратига Михаїла в Балтиморі. Похований в Мінеаполісі.

Студентом Київського політехнічного інституту та юнаком 2-ої

Української військової школи був Микола Кривокурс (1894-1970) – хорунжий Армії УНР, старшина Охорони Головного Отамана (1920-1921), випускник Спільної юнацької школи при 3-ій Залізній дивізії (1921). Похований у Філадельфії.

Микола Янов (1893-1977) – підполковник Армії УНР, закінчив Іркутське військово-училище (1915), був штабс-капітаном grenадерського полку. Сотник вільного козацтва Чернігівщини. Жив на еміграції в Каліші, емігрував до США (1950). Похований в Дітроїті.

У цій публікації наведені також біографічні довідки учасників бою під Крутами, які опісля жили у інших країнах світу та в Україні. Про них теж буде розповідь у „Свободі“.

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.

Basking Ridge, NJ 07920

Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate
for personal and business use,
representation of small and mid-size
businesses, securities arbitration,
divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002

zbmasnyj@verizon.net

*If 212-477-3002 landline not
working, please call 201-247-2413*

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Ділимося сумною вісткою, що на 96-му році життя
відійшла у вічність жінка покійного Юліяна, мама,
бабця, прабабця і сестра покійного Імра

св. п.

Марія Гутник

з дому Кардашинець

2 грудня 1921 р. - 13 лютого 2018 р.

У глибокому смутку залишені:

- донька - Ксеня Раковська з чоловіком Ігорем
- сини - Ігор Гутник з дружиною Оксаною
- Богдан Гутник з дружиною Керен
- внуки - Андрійка, Мартіна, Зузана з чоловіком Григорієм і мамою Міліцею, Матей з дружиною Ксенею, Наталка з чоловіком Джоном, Діяна з чоловіком Джастином, Софія і Катя
- правнуки - Джексон, Лесик, Ліліяна, Емілія, Коля, Адам і Роман
- швагер - Еміліян Гутник
- племінники з Кардашинців - Толик, Роні і Вікторія з родинами

Панахида відбудеться в п'ятницю, 16 лютого 2018 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

Похоронні відправи відбудуться в суботу, 17 лютого, о год. 9:30 ранку в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

*„Ніч вже йде, за верхом
Ясне сонце давно вже зайшло.
Тихо спи без тривог,
Тут є Бог, тут є Бог.“*

Пластовий Загін "Червона Калина"
5-ий Курінь УПС і 23-ий Курінь УСП

Ділимося сумною вісткою з усіма братчиками Загону
та пластовими друзями, що в п'ятницю, 19 січня 2018 року,
на 88-му році життя відійшов на Вічну Ватру наш братчик,

св.п.

пл. сен. Омелян Стешин

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 22 січня 2018 року,
в Українській католицькій церкві Святої Родини в Lindenhurst, N.Y.

Вічна йому пам'ять!

Складаємо наші глибокі співчуття ближчій і дальшій родині
Покійного.

Генеральна Старшина Загону

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що 18 січня 2018 року відійшла у Божу вічність наша Мама, Баба і Прабаба

св. п.
Віра Хрептовська
з роду Юркевич Пашковська
(Золочів, 1923 - Чикаго, 2018 рр.)

активний член 29-го Відділу Союзу Українок Америки, одна з основників Українського Інституту Модерного Мистецтва у Чикаго, діяльна членка Українського Національного Музею у Чикаго та парафіянка Собору св. о. Миколая в Чикаго.

Парастас відбувся 27 січня в похоронному заведенні Музики в Чикаго.

Похорон відбувся 27 січня в Катедрі св. о. Миколая в Чикаго.

Вічна їй пам'ять!

Залишила у глибокому смутку:

дочок	- Віру і Арету
внуків	- Лярису Рейфел, Любослава Вороха, Андрею з чоловіком Браєном (Девит), Тетяну Ворох
правнуків	- Дарію Рейфел, Камілу Девит і Александрію Ворох
племінників	- Аскольда Ключаса з дружиною Дієюною, Юрія Ватсона з дружиною Лиз

Родина складає глибоку подяку о. Володимирові Гудзянові за відправлення Парастасу і Похорону. Складаємо подяку всім що прийшли попрощатися з нашою мамою Вірою Хрептовською.

З жалем повідомляємо приятелів у Філядельфії, ПА та українське громадянство в США, Канаді, Польщі та в Галичині, Україна, що 24 січня 2018 року відійшла у Вічність

св. п.
МАРТА (ТУСЯ) ОЗАРКІВ
народжена 14 червня 1933 року.

Похоронні відправи відбулися 8 лютого 2018 року в церкві св. Миколая у Філядельфії, а опісля на Українському католицькому цвинтарі св. Марії у Fox Chase, PA.

У смутку залишилися:

кузинка	Соня Лопатинська (Філядельфія)
кузинка	Слава Лопатинська із дочками Тересою і Сузанною (Канада)
кузин	Олег Лопатинський (Нью-Йорк)
кузинка і опікунка	Адріана Павлишин з мужем Євгеном та синами (Україна)
кузинка	Леся Лопатинська (Україна)

Вічна їй пам'ять!

Ділимося болючою вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в понеділок, 18 грудня 2017 року, відійшов у Божу вічність на 95-му році життя в Глен Ков, Н. Й. наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

св. п. ПЕТРО ПОДОЛЯК

народжений 25 червня 1922 року в селі Накло, Україна, син покійних Андрія та Ксені з дому Лах, вдовець св. п. Марії з дому Олійник, яка померла у 2010 році, брат покійних Марії, Еви, Анастасії та Ксені.

Одружений з Марією 22 лютого 1946 року в Німеччині. Належав до Української католицької церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Й., де співав в хорі та був помічником в церкві.

ПАНАХИДА відбулася 21 грудня 2017 року в похоронному заведенні МакЛофлин Креймер Фюнерал Гом в Глен Ков, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у супроводі о. Ярослава Костика відбулися 22 грудня 2017 року в церкві св. Апостола Андрія Первозванного, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й., біля дорогої дружини Марії і улюбленої внучки св.п. Катерини Курило.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ 30 січня 2018 року у супроводі о. Ярослава Костика відбулися СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА в церкві св. Апостола Андрія Первозванного в Гемптонбургу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

син	- РОМАН з дружиною НАДІЄЮ
дочки	- АННА з чоловіком ЮРІЄМ і родиною
	- ОРИСЯ з чоловіком ТОМАСОМ і родиною
	- ДАРІЯ з чоловіком ТОМАСОМ і родиною
	- ЛЕСЯ з чоловіком ГРИГОРІЄМ і родиною

та дев'ять онуків і сім правнуків.

Родина складає подяку всім рідним, приятелям і знайомим за квіти, молитви, вислови співчуття, слова прощання та за пожертви.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

З глибоким смутком повідомляємо, що в суботу, 9 грудня 2017 року, відійшла у вічність наша дорога Мама і Баба

св. п.
Анна Кульчицька
з дому Кіт

яка народилася 16 серпня 1926 року в селі Дністрик -Головецько, Старо-Самбірського району, Львівської області, Україна.

Мисткиня-знавець українських народних строїв та вишивок, котрі виставлено на виставках в Америці, Канаді та в Україні. Також автор книжок до теми вишивок і строїв, Трипілля, збірок поемів та споми-ни про долю як оstarбайтер.

Панахида відбулася 13 грудня 2017 року в похоронному заведенні Музики у Чикаго

Заупокійна Служба Божя відбулася в четвер, 14 грудня, в Соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго, а відтак на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

У глибокому смутку залишилися:

син -	Теодор з дружиною Олею
дочка -	Вікторія з чоловіком Романом Кавка
внуки -	Стефанія Кавка
	Адам Кульчицький з дружиною Лівією
	Данило Кульчицький
	Данило Кавка
	Надя Кульчицька
правнук -	Тео Кульчицький

та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Простіший Спосіб Платити

ВЖИВАЙ ТЕЛЕФОН, А НЕ ГАМАНЕЦЬ. ЦЕ ПРОСТО, НАДІЙНО І БЕЗПЕЧНО!

Відтепер можете вживати свої кредитні або дебетні картки VISA від SUMA для здійснення покупок через Apple Pay, Android Pay або Samsung Pay. Використовуйте усі переваги своїх кредитних або дебетних карток VISA від СУМА при зручних оплатах через додаток на телефоні.

Все що потрібно зробити – завантажити додаток і внести інформацію про свою картку від СУМА.

Наші зручно розташовані філії до Ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org